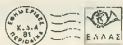

Συνάδελφοι μαζικοποιήστε τα σωματεια σας

ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 12 - ΧΡΟΝΟΣ 2ος
ΜΑΡΤΗΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1999
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 20 ΔΡΧ.
ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

ΕΙΡΗΝΗ - ΦΙΛΙΑ - ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ - ΟΧΙ ΣΤΗ ΝΑΤΟΪΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

1 ΜΑΗ 1999

Το ΝΑΤΟ και οι Αμερικανοί

**Αποδέσμευση
από την Ε.Ε.
των πολυεθνικών
και του πολέμου**

- Ο ανειρήνευτος ταξικός αγώνας
- Η αντιπολεμική αντιιμπεριαλιστική πάλη

**Ανοίγουν
το δρόμο
σ' αυτή
την προοπτική**

Όλοι στις πρωτομαγιάτικες εργατικές συγκεντρώσεις

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 1999

Εμπρός για το «Σικάγο» της εποχής μας

Τα Βαλκάνια στην κούνη του Ψυχρού. Οι αμερικανοΝΑΤΟικοί εκτελεστές των λαών υπέρνοση του θανάτου στη μαρτυρική Ν. Γιουγκοσλαβία.

Η πράξη μας στο επικεντρωτικό άνω του πολέμου. Ο ιμπεριαλισμός με τον βρώμικο πόλεμο ενάντια στο ασεβικό λαό, που ο ίδιος προκαλεί για να ικανοποιηθεί τα αμοιβαία σχέδια του αποκαλίπτε για άλλα με φθορά το πραγματικό του έδαφος, ίδιο το πρόσωπο του θανάτου.

Η κυβέρνηση, πιστή στη γραμμή του ραγιαδισμού και της πλήρους υποτέλειας στους εταχμούς, σπίλαει τα χέρια των δολοφόνων, «οτρώνει το χάλι» για να περάσουν τα κτήνη της σήρακις, μετατρέπεται σε περσιτικό ορμητήριο τη χώρα για να κούρσινουν τα αφεντικά της, ό,τι απεινιμένα ακουρόδραστο στο Βαλκάνια, ορνεύει τους Έλληνες φανατικούς στο ορμητήριο.

Η πολιτική αυτή της υποτέλειας δυνάμει την κυριαρχία των ΗΠΑ στη χώρα μας, βάσει σε αμφοβήτηση την κυριαρχία μας δικαίωμα, εμπλέκει τη χώρα μας σε επικίνδυνες περσιτικές.

Αλλά μας όρισε άθρονους αυτή η πολιτική υπαταξία της κυβερνήσεως. Επανάληψιμα την έχουμε καταγγείλει ως επικίνδυνη για το λαό και τον τόπο. Μακάρι να είχαμε διασφαιθεί, διασχίσει όμως κάτι τέτοιο δεν είναι. Η στάση της απέναντι στον βρώμικο πόλεμο μαζί με την παράδοση του ΟΤΣΑΛΑΝ είναι οι κορυφαίες στιγμές της κυβερνητικής υποτέλειας και προδοσίας, δεν είναι όμως ξεκομμένες από την επίθεσή της πολιτική απέναντι στους εργαζόμενους και στα λαϊκά στρώματα.

Η βίαιη επίθεσή της ενάντια σε όλο το φάσμα των εργαζομένων μας κατακτημένων και δικαιωμάτων, η καθήρησή του έθνους και της πλήρους αποκαλίπτες, η επίθεση που βίαια σκεπάζει σε πλήρη εξέλιξη για διάλυση κάθε κέντρο της κοινωνικής σφαιρίσεως, το ξεπούλημα της παραγωγικής βάσεως της χώρας σε πολυεθνικές επιχειρήσεις και σε άλλους επενδυτές, η επίθεσή τους στην πολιτική της στη σφαιρά του κοινωνικού τομέα, σε Υγεία, Παιδεία κλπ., η φερόμηση χωρίς ημερομηνία λήξης της πιο ακρίβης λιτότητας απέναντι στο σύνολο των εργαζομένων, είναι μέρος των επιθέσεων, απώλειών της επλήρωσης, που εξειδικάζονται στο βρώμικο τραπέζι των πολυεθνικών της ΕΕ η οποία προπαγανδίζεται στο έθελγμα ενάντια στο ασεβικό λαό.

Εχουμε υποστεί μας που κυβέρνηση που καθήλωσε ξενοίτους τους εργαζόμενους, ξεπούλασε τα συμφέροντα της χώρας, ριχνώντας την παράλληλα στα οσάγια του ιμπεριαλιστικού κτήνη, μια κυβέρνηση που δηλώνει με κινήμα ό,τι ό,τι μας χρεώσε να μην στα κεραιώματα της ΕΕ, η χώρα μας θα μπει στην ΟΝΕ.

- Ολοι στις ταξικές αντιιμπεριαλιστικές απεργιακές συγκεντρώσεις
- Ολοι στους αγώνες για το ξημέρωμα ενός καλύτερου αιώρι
- Ολοι στον αντιπολεμικό ξεσηκωμό, για να φύγουν οι Αμερικανοί από τα Βαλκάνια

Οι θάμβροι δούλοι του ιπποκρίτου και ξένου κεφαλαίου, με ε-πιφασχολή τον λογισμό - πρ-ωτοβουλή της χώρας, καθήλωσε, απώλειες δηλώνουν πως η ΟΝΕ είναι εθνικός στόχος, τη στιγμή που και ο πιο άπιστος έχει πισώσει ότι στόχος της Ευρωπαϊκής Ένωσεως είναι η στανική ξεμετάλληση των λαών.

Προσπαθούν να κρύψουν οι οδισκόταξ ότι το αμωκόξ επ-πέμει διάστημα προκείμενου να πασει η χώρα μας το «επιτήρη-ση» για την ΟΝΕ πρέπει να γονατίσει το σύνολο της εργατικής τάξης, πρέπει να αμωμωστού

κτήνων και δικαιωμάτων μας, πρέπει να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις της πιο έντονης και εκτεταμένης αντιπερσιτικής, που δεν θα περσιώσει την πύλη του γαροκώμης της αντίστασης για την υπερασπίση κατακτημένων και δικαιωμάτων, αλλά μέσα από καθημερινούς αγώνες θα κάνει μπροστά το ξημέρωμα μεγάλων μαζικών απ-αγώνων, θα δημιουργήσει την προ-βουλή της εργατικής τάξης στην τρο-χιά της αντίστασης, να απομ-πει δυναμικά στο προκήνιο των πολιτικών εξελίξεων, δημιου-

γώντας τους όρους για θεμε-λιωκές κατακτητικές, για ριζικές αλλαγές, για να πάρουμε ό,τι μας ανήκει. ΚΑΙ ΜΑΣ ΑΝΗ-ΚΟΥΝ ΟΛΑ.

Τα θεμέλια για την αντίπερ-ση της εργατικής τάξης κόντρα της εκπληρώσεως και των κομ-ματων που βρίσκονται στην υ-περστροφή τους απέναντι να μι-πυνούν (Π.Α.Μ.Ε.) για τη δημιουργία του Πανεργατικού Αγώνητικού Μετώ-που (ΠΑ.Μ.Ε.).

Ο στόχος του Π.Α.Μ.Ε. για α-ναυουκρήτωση του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος σε

ταξική κατεύθυνση, για ένα συνδικαλιστικό κίνημα που δεν θα βουκαλίζει τους εργαζόμε-νους με ψεύτικα όνειρα για να διατηρεί και να διακινεί τη ση-μερινή κατάσταση όπως σημε-ρα κάνουν παραδοξόμοι, και προδοτικοί ηγέτες - ΓΣΕΕ και ΑΔΕΑΥ - αλλά με όρους, ριζικές και συγκρούσεις θα βάσει φα-τίες στο καθεστώς της ζού-γκλας του κεφαλαίου, της Ευρω-παικής Ένωσεως, των πολυε-θνικών και των πολιτικών τους εκπροσώπων. ΠΡΕΠΕΙ να στρε-φτεί από το σύνολο της εργατι-κής τάξης, για να δυναμώσει η ελπίδα για ένα καλύτερο αιώρι, για να αντιστρέψουμε τη σημε-ρή εις βάρος μας κατάσταση. Ξυνοδωμένοι.

Η ιστορική μνήμη του Σικά-γου, τα μεταβωμένα ποικιλώ-ματα των εξεργεμένων θυμώτων ότι τίποτα δεν χαρίζεται, όλα κατακτώνται σκούη και με αι-μα να χρεώσεται.

Η εργατική τάξη σήμερα δεν πρέπει να ξεστράτσει στην ο-πίο το μίσημα της Ψ.Μ.Η. και όλοι μας δεν πρέπει να ξεχνού-με ότι εμείς κλυμεί τη ρόδα της Ιστορίας προς την προο-δο. Ότι ο αγώνας μας ενάντια στον ανερπινισμό εχθρό μας, το κε-φάλαιο, λέγει την ερωτική μας νίκη πάνω ο αυτό. ΝΙΚΗ που θα μας οδηγήσει στη συνδικαλιστική πολιτεία χωρίς την εκμετάλλευ-ση ανθρώπου από άνθρωπο, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟ - ΔΙΑΡΚΗΣ - ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΟ - ΑΝΥΠΟΚΩΜΗΤΟ.

Την άνω της Ψ.Μ.Η. εκ-φραζόμενος στη αλληλεγγύη μας στο ασεβικό λαό, εναντιωμόμαστε με κάθε τρόπο στην ιμπερια-λιστική κτηνώδα.

Αναπόμει σήμερα και καθή-μενά στους βρώμικους το στα-μια του βρώμικου πολέμου, - ΚΑΝΕΝΑΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΦΑΝΑΤΡΟΣ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΑ ΞΥΝΟΡΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΑΣ - ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΕΠΙΛΥΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ, - ΕΞΕ ΤΟ ΝΑΤΟ και οι ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ.

Της καρδιάς μας παρήμενε ζωντανό το «ΠΡΟΜΕΤΑΡΧΟΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΕΚΦΡΕΣΕΤΕ».

Επισημάνει η συνδικαλι-κή και τον αγώνα μας με όλους αυτού-ς που αντιστοιχούν στη χώρα μας και σε όλο το κόσμο, για λαϊκή κυριαρχία, ειρήνη και προο-δο, με όλους αυτούς που πιστεύουν στη δύναμη του Αγώ-νου, με όλους αυτούς που αναμω-πύουν ότι το κεφάλαιο και οι κάθε λογής πολιτικά του εκ-φραζόμενοι δεν είναι ανίκητοι. Η 1η του ΜΑΗ μας καλεί: Σε αναπολόμω ξεσηκωμό. Για το «ΣΙΚΑΓΟ» του καρπού του.

ΟΛΟΙ ΣΤΙΣ ΤΑΞΙΚΕΣ ΑΝΤΙΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΤΙΚΕΣ ΑΠΕΡΓΙΑΚΕΣ ΣΥΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΟΛΟΙ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ για το ΞΗΜΕΡΩΜΑ ΕΝΟΣ ΚΑΛΥΤΕΡΟΥ ΑΙΩΡΙΟΥ. ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΠΛΗΡΗ ΤΑΞΙΚΗΣ ΠΛΑΝΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΕΤΗΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΟΛΩ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

«ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ» Όργανο Ομοσπονδιακής Οικοδόμων και Συνάγων Επαγγελματιών Ελλάδας

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
Ομοσπονδία Οικοδόμων και Συνάγων Επαγγελματιών Ελλάδας
ΖΩΝΗΣ 7-9, 104 31 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 5243.785

ΕΚΔΟΣΤΗΣ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΣΩΥΛΑΤΣ
Γρ. Αυξεντίου 12, Α. Κωμψηλ
Διευθύνεται από Επιτροπή
Φωτοτυπογραφεία - Εκτύπωση:
Τυποεκδοτική ΑΕ, Α. Ηρακλείου 145, Περισσό

Όχι σε δικηγόρους

Ξυνοδωμένοι,
Πολλές φορές απευθυνόμαστε σε δικηγόρους για ζητή-ματα ασφαλιστικά, εργατικά κ.α. που μας απορροφούν. Είναι λάθος. Η πρώτη πρόση που πρέπει να χτυπήσουμε είναι του Σωματείου ή της Ομοσπονδίας. Εκεί θα πάρουμε τη πληροφορία, που μας ενδιαφέρει, απευθύνομαι και χωρίς να πληρώσω δικηγόρους, και κατά φθορά και καταπολέ-α, σχετιστούς στο κωμωμίο. Πως μας βλάουν σε περσιτική.

Αλλαγή διεθνήτωνων

Η «ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ» πάει ταχυδρομικά σε όρους υ-ναδωστούς το Σωματείο έχουν διατεί τη διεθνήτωνών τους. Επειδή όμως πολλές φορές αλλάζουμε κατοικία, θα πρέπει να ενημερώνουμε για τη νέα διεθνήτωνή το Σωματείο, ώστε να παίρουμε την εσημερήια.

Ιμπεριαλιστικό έγκλημα με πρόσχημα τη δήθεν «αυτοδιάθεση των λαών»

Το πιο φοβερό αποτέλεσμα της αλλαγής του συστήριου δυνάμεις στην παγκόσμια τάξη είναι: Με την επιβεβαίωση της αντανάστας στο πρώην σοσιαλιστικό τμήμα της Ευρώπης, ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος λυσισασάν από καρδιά των Βαλκανίων. Πρόσχημα της ΝΑΤΟικής επίθεσης στη Γιουγκοσλαβία. Η προστασία της αβαντικής μειονότητας του Κόσοβο. Πραγματική αιτία: Η ανταγωνιστική σύμπτωση του αμερικανικού και ευρωπαϊκού ιμπεριαλιστικού κέντρου μέσα από τον, ανέκαθεν, ημιαυτόνομο συνασπισμό τους, το ΝΑΤΟ, για το μοίρασμα των αφαιρών επιρροής των ελεγχών των ε-νεργειακών πόρων και τωνών πρώτων υλών. Αυτή η αβίαση γίνεται κοινή λογική ανεξάρτητα μέσα στη ρωσίδα από των γε-γονότων. Το μοίρασμα της ιμπεριαλιστικής λείας προσιμ-βέται καθύστερη κάθε δύναμη, που προβάλλει ή μπορεί στο μέλλον να προβάλλει για ο-πανομήθωση λόγω αντίστασης στην ιμπεριαλιστική αβίαση.

Η ΝΑΤΟική επίθεση στη Γιουγκοσλαβία γίνεται προπαι-νωμένο το βλέμμα στραμμένο στη Ρωσία. Αποτελεί μέρος του σχεδίου για την ασφικτική περικύκλωση της Ρωσίας, την οποία φροβούνται είτε σαν ί-σχυρη κεφαλαλιστική δύναμη είτε, κυρίως, τη δυνατότητα αν-οδότης της σε αδύνατο κρι-κό για το διεθνή κεταλομό. Φροβούνται το λαό της Ρωσίας. Το «μνημόνιο» της επέθε-σής για τη δήθεν προέβλε-πο τον μειονότητα, από ένα ΝΑΤΟ εκτός κάθε διεθνών νομιμότητας, όπως αυτή είχε κατοχυρωθεί με τον προσηγ-νωμένο συστατισμό δυνάμεων, φωνάξτε ιδανικό για τις συν-θηκές της πολυεθνικής Ρω-σίας, αλλά και των άλλων κρα-τών που προέβλεπον από τη διάλυση της ΕΣΣΔ. Μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την πε-ριποίηση οποιοσδήποτε εξουσι-αίο αφρητός στις ιδιαιρής ιμπε-ριαλιστικής δυνάμεις και συνα-σπισμούς, όπου Γης.

Είναι χαρακτηριστική η άπο-ψη που εκφράζει ένας εκ των προτερητότων χάρις της, της στρατηγικής του ιμπεριαλι-σμού, ο Ρ. Χάιντερ, πρόεδρος των ΗΠΑ στο ΝΑΤΟ 1993-

1996: «Εκλείπει σταδιακά το εκ-παιρημένο ότι μπορεί να ε-πιταλίσσει την κυριαρχία σου για να προβάλλεις σε κτηναβός εις βάρος του λαού σου» («KAMMERPINN», 4.4.1999). Αυτό το «δόνιο» εφαρμζόταί σήμερα στη Γιουγκοσλαβία α-πό το ΝΑΤΟ.

Η τακτική του «διαίρει και βασιλεύει» είναι δοκιμασμένη μέθοδος ενάντια στους λαούς. Τα βαλκανικά κράτη με τις διά-σπαρες παντού μειονότητες κα-ρ' εζογήν προοφρονται γ' αυτή την πολιτική. Πολύ περιο-σύτερο, που αυτές οι μειονό-τητες συνδέονται με ένα «εθνι-κό κέντρο» εκτός συνόρων. Ο εθνικισμός, ως αστική ιδεολο-γία και πολιτική, προβάλλει κα-τά περίπτωση και ανάλογα με τη συγκυρία, από τη μια, ως με-γολοδωστικό φάρμα «λοκλή-ρωσης» του «εθνούς-κράτους», με πρόσδραση των «αλιτρα-των εδαφών» και από την άλ-λη, ως «δικαίωμα αυτοδιάθε-σής» μιας μειονότητας. Ηνίστες και ηνίστες μειονότητες συν-δέονται με άμεσα υλικά συμ-φέροντα και κατεβύονται α-

πό ιμπεριαλιστικές δυνάμεις και το «εθνικό κέντρο».

Επιταμένο μέσα στα πλαίσια των ιμπεριαλιστικών σχεδίων, το «δικαίωμα αυτοδιάθεσης» γί-νεται υπομνησική για τις μει-ονότητες, καθύστερης της ε-ναπόλαμνα υλικά. Γίνεται όλο και από των λαών, ενεργός ιμπε-ριαλιστικής επιβολής, εφαρτή-ρη για την αλλαγή των συνό-ρων και τη δημιουργία προτε-κτοράτων μέσα σε λουτρά α-ιματός. Από αίτημα ελευθερίας μετατρέπεται στο αντίθετο του, σε ομαρτοπλέγμια περαχάρω-ματός και χειραγώγησης λαϊ-κών μαζών. Κι όμως, οι παρα-χαρασμένους εγνατικές οριατο-κρατίες των ευρωπαϊκών χω-ρών σφραγίζονται πίσω από το «δικαίωμα αυτοδιάθεσης», για να προοφρονται για άλλα μη φερά στήριξη στην ιμπεριαλιστική πο-λιτική των κρατών τους, στις ο-σιαλϊμπεριαλιστικές κυβερνή-σεις της κεντροαριστεράς. Ήτι συγκρατημένη περίπτωση, η πο-λιτική των «δύο αποστάσεων» μεταξύ επιβλεπόμενου και αμ-νώμένου είναι η πιο επικίνδυνη για να εγκλωβιστεί και να απο-

κομιστεί την εργατική τάξη. Η ΝΑΤΟική επίθεση στη Γιουγκο-σλαβία ξεκαθαρίζει, για ακόμη μια φερά, ότι το εργατικό κή-μη, για να τοποθετηθεί σωστά απέναντι στο «δικαίωμα αυτο-διάθεσης», πρέπει να κάνει συ-γκεκριμένη ανάλυση της συ-γκεκριμένης κατάστασης με κριτήριο: Τι συμβαλλεί στην α-ποδύναμη των ιμπεριαλιστι-κών κέντρων και σχεδισμών. Το σύμφωνο των βαλκανι-κών λαών, και των μειονότη-των, το σύμφωνο των ευρω-παϊκών λαών και όλου του κό-σμου, επιβάλλει ένα και μόνο δρόμο, αυτόν της αντιιμπερια-λιστικής υποστήριξης και δρά-σης. Το εργατικό και ευρύτερα το λαϊκό κήμη της κάθε χάρ-ος έχει να διεξάγει το δικό του πόλεμο ενάντια στον ιμπε-ριαλιστικό πόλεμο, είτε ο διε-θμιστικό και πατριωτικό καθή-κον να προνοεί τα πόδια του ιμπεριαλισμού «καταγήν» μέσα στη δική του πατρίδα. Με αντι-πολέμια σκλήρη την ιμπερια-λιστική πολιτική της «δής του-στικής τάξης, της «δής του-κυβερνήσεως με οποιαδήποτε

μορφή αυτή εκδηλώνεται. Να φρονάται για τη συσπείρωση και τον αγώνα των λαϊκών δυνάμε-ων ενάντια στη ΝΑΤΟική επί-θεση στη Γιουγκοσλαβία, να σπληξει τον γιουγκοσλαβικό λαό στην αντίσταση του, να α-

ντιπάλειμι την ιμπεριαλιστική «ερίση» με το πιστόλι στον κρατόρα. Το όποιο μειονοτικό πρόβλημα στα λυβών στα πλαίσια των σημερινών συνό-ρων από τους λαούς που κα-τακτούν σε κάθε χάρος, χωρίς ε-

Πηγάδιος Τύναχος εκδοχέται από αμερικανικό πλοίο με προσηγμό τη Γιουγκοσλαβία. Η ελληνική κυβέρνηση έδωσε το «πράσινο φως» για την επίθεση

Με ελληνική υπογραφή

Τ η στιγμή που η κυβέρνηση λέει ότι η Ελλάδα δε συμμετέχει με δικές της δυνάμεις στη χιλιετοκόπη τύπος εβολή στη Γιουγκοσλαβία, το ελληνικό αντιομαρτι-κό «Κίμων» έχει στραμμένα τα όπλα του σε αυτές τις Γιουγκοσλαβίες, ελληνικά πληρωμάτα επαν-δύναμων το ΝΑΤΟικά μπήματα ραβία «Αβας» που καθύστερη να διομαρτωσάται του χιλιετού το νι-ογκολοφικό λαό, ένα ελληνικά τόγιατα στη Βο-σνία και στην Αλβανία, από τις εντολές των ΝΑΤΟ-ικών εβολών, βρικόναται σε πολεμική ετοιμότη-τα.

Η ελληνική εμπλοκή στη χιλιετοκόπη χαρακτήρα ΝΑΤΟική εβολή στη Γιουγκοσλαβία είναι άπο-ρη και πέρα από κάθε αμφοβήτητα και δε-σφύρεται από τη σχέση υποτέλειας που έχει η Ελλάδα με το ΝΑΤΟ. Η εμπλοκή αυτή είναι είτε άμεση με τη συμμετοχή ελληνικών στρατευμάτων, είτε έμ-μεση με την παροχή υποστήριξης στις υπόλοιπες ΝΑΤΟικές δυνάμεις.

Όσον αφορά την άμεση εμπλοκή: Το ελληνικό αντιομαρτιτικό «Κίμων», που είναι εφοδισμένο με πυραύλους «Πάνθεον» συσταται στο Μνημό-Νουτική Δύναμη Μεσογείου του ΝΑΤΟ. Βρικόναται στην Αδριατική θάλασσα από τις ακτές του Μαυροβούνου και τα όπλα του συστήματα, μαζί με τα άλλα ΝΑΤΟικά πλοία, έχουν στραφεί σε γιουγκο-σλαβικές πόλεις. Επίσης το ελληνικό αντιομαρ-τιτικό συμβάλλει, μαζί με άλλα, στην κώλυση των

αμερικανικών πλοίων που εξερατούν πυραύλους κατά της Γιουγκοσλαβίας.

Στη Βοσνία στις ΝΑΤΟικές δυνάμεις κατόχης συμμετέχει το ελληνικό τάγμα με δύναμη 250 αν-δρών, με έδρα την πόλη Βιθκοκ, έξω από το Σε-νιάρβο. Μόλις τα Έλληνες αξιωματικοί έχουν τη δι-οίκηση όλης της μονάδας, «HELUBA» στο στρα-τείο αυτό, όπου βρικόναται ακόμα μονάδες από το Λουξεμβούργο, το Βέλγιο, την Αυστρία και τη Βουλγαρία.

Στην Αλβανία παραμένει δύναμη τάγματος 250 αν-δρών που στρατοπέδευσε σε βάση στο πρόσθιο ταμπερ των Τρόνων, με αποστολή τη στήριξη στην ανασυγκράτηση του αλβανικού στρατού. Υπάρχει ακόμα αριθμός Ελλήνων στρατιωτικών παρατηρητών, περίπου 20, που είναι διασπορά στην ευρύτερη περιοχή της πρώην Γιουγκοσλα-βίας, ως παρατηρητές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΑΣΕ.

Και βέβαια, η άμεση εμπλοκή δε σημαίνει ε-ξέλιξη. Σε περίπτωση κλιμακώσεως των επιχειρήσε-ων θα ανοίξει ένα άμεσο κύκλος υποστήριξης των δυνάμεων αυτών με άγνωστη έκβαση.

Από και και πέρα υπάρχει παροχή διευκολύν-σεων και υποστήριξης στις δυνάμεις των άλλων ΝΑΤΟικών χωρών που βαμβαρδίζουν τη Γιουγκο-σλαβία. Στρατηγικής σημασίας είναι ο ρόλος της βάρσης στο Λάτο από τους αμερικανικούς αερο-πλάνα ραβία «Αβας», το «αυτή και το μόνι-

Το σοβαρότερο ζήτημα που απασχολεί σήμερα τον ελληνικό λαό, αλλά και γενικότερα όλους τους λαούς είναι η βρώμαρ πολιτική επίθεση των αμερικανοΝΑΤΟικών γενερικών του πολέμου με τη συγκατάθεση και των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων, ενάντια στη Σερβία, σε μια ανεξάρτητη και κυρίαρχη χώρα. Η φιλία που άναψαν στη Σερβία τα γενάρια του Πετινγκάνου με την ευλογία των ψευδοσοσιαλιστών της Ευρώπης από στιγμή σε στιγμή κινδυνεύει να αποκοπεί σε ολόκληρα τα Βαλκάνια.

Ο παθοσοφιστής του Ουατικού κ. Ιλιά Ιβιτς, ένας από τους πολλούς Σέρβους αθλητές που αγωνίζονται στην Ελλάδα, μιλάει στην «Πανοικοδομική» για τα γεγονότα στην πατρίδα του, τους ιαχρισμούς των ιμπεριαλιστών και τη φιλία που σεργάει και του ελληνικού λαού.

«Κις Ιβιτς, θα θέλαμε ένα σχολείο σας για τα γεγονότα που διαδραματίζονται στην πατρίδα σας.

«Εχω με πολλές φορές το σχολείο μου και νομίζω όη τη γνώμη μου είναι γνώμη για όλα αυτά που συμβαίνουν της τελευταίας δύο-τρεις βδομάδες στην πατρίδα μου. Νομίζω ότι είναι μεγάλη άδικη επέμβαση στο λαό μου. Απέκτησε τα μόνια σας τι κάνουν ΝΑΤΟ και

Αμερική απέναντι σε μια μικρή και ανεξάρτητη χώρα».

«Είνα άγουρο ότι μάλιστα σε καθημερινή βάση με δικιά σας πρόφαση στη Γιουγκοσλαβία. Τι λένε; Τι κλίμα επικρατεί;

«Τι να πούμε. Είναι τώρα τρεις βδομάδες που κάθε βδομά είναι στα κατηγορία. Κάθε βδομά γίνεται βομβαρδισμός. Ο τι και να πει, δεν μπορεί ούτε εγώ να καταλάβω πώς αισθάνονται οι συμπατριώτες μου, οι δικιοί μου άνθρωποι εκεί στη Σερβία, τη χώρα μου. Γιατί όλα είναι να μιάς από το τηλεόηνο και να σου μιλάω γι' αυτά και άλλο είναι να τρεις βδομάδες στην πατρίδα μου. Νομίζω ότι είναι μεγάλη άδικη επέμβαση στο λαό μου. Απέκτησε τα μόνια σας τι κάνουν ΝΑΤΟ και

ΙΛΙΑ ΙΒΙΤΣ

«Μεγάλη αδικία απέναντι στη χώρα μου»

προβάλλουν ΝΑΤΟ και Αμερικανία, ότι οι αεροπορικοί βομβαρδισμοί γίνεται για την επίτευξη της ειρήνης και της προστασίας της μεικρότητας στο Κοσσυφοπέδιο.

«Νομίζω ότι αυτός ο ισχυρισμός είναι παράλογος. Η σερβική πλευρά, η σερβική κυβέρνηση έχει προσπαθήσει με πολλούς τρόπους να σταματήσει τους βομβαρδισμούς. Ένα παράδειγμα γι' αυτό είναι και η τελευταία ενέργεια της σερβικής πλευράς να δώσει τους Αμερικανούς στρατιώτες που πιάστηκαν σε σερβική γη. Εκείνο όμως που γίνεται φανερό με τη στάση του ΝΑΤΟ και των Αμερικανών είναι ότι δεν θέλουν να σταματήσουν τον πόλεμο».

«Πείτε μας τη γνώμη σας

για το ότι ο' αυτές τις επιχειρήσεις δεν παίρνουν μέτρο μόνο οι Αμερικανοί, αλλά από καινού οι χάρες-μέλη του ΝΑΤΟ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της μετροπεί των και η Ελλάδα.

«Κοιτάτε, για την Ελλάδα, μπορεί να πια ότι ο ελληνικός λαός έχει συμπαροσπαθεί πάρα πολύ στο σερβικό λαό και ο σερβικός λαός αυτό δεν θα ξεχάσει ποτέ. Τώρα για τις υπολοιπές χάρες που είναι στο ΝΑΤΟ, τι να πω; Είμαστε στην Ευρώπη και έπρεπε πρώτα απ' όλους η Ευρώπη ν' αντιδρούσε ο' αυτά που γίνεται στη Σερβία και να τα απογοητεύσει».

«Συμφωνείτε με τη θεωρία που ορισμένοι επικαλούνται ότι οι αμερικανικές αυτών που σήμερα γίνεται για τους πολέμους

και όχι οι ιμπεριαλιστικοί οργανισμοί, ΝΑΤΟ, Ευρωπαϊκή Ένωση κλπ.

«Τι να πω; Μειονότητες υπάρχουν τόσες πολλές σε όλα τον κόσμο. Υπάρχουν πρόβλήματα με τους Κούρδους, με την Τεωστία κάρδες και άλλους. Όμως το ΝΑΤΟ και οι Αμερικανοί μόνο στη χώρα που επιχειρούν να λύσουν τα «πρόβλήματα» αυτά με τέτοιο τρόπο. Σε καμία άλλη χώρα δεν έχουν αντιδρούσε, μάλιστα σε παρόμοιες και μπορεί να πω και χειρότερες καταστάσεις απ' αυτές που έχουν συμβεί στη Σερβία και τη Γιουγκοσλαβία».

«Από τις επαφές και την εμπειρία που έχετε αποκτήσει πιστεύετε ότι ο πόλεμος αυτός που σήμερα γίνεται στη Γιουγκοσλαβία, υπάρχει

κίνδυνος να επεκταθεί και προς τα κάτω και ενδοχόμενος και στην Ελλάδα;

«Ο τι συμβαίνει σήμερα στη Γιουγκοσλαβία άγουρα δεν είναι ευχάριστα. Και ο τι μόνο για μας, αλλά για όλες τις χάρες των Βαλκανίων. Θα έλεγο ότι είμαστε τόσο κοντά η μια χάρη με την άλλη, ώστε οι εξελίξεις αυτές να επιδρούν πολύ αρνητικά και στις υπολοιπές χάρες της Βαλκανικής Χερσονήσου. Ευχή μου είναι να σταματήσουν όλα αυτά. Να βρεθεί διπλωματική λύση που θα είναι προς όφελος και του σερβικού και του αλβανικού λαού στο Κοσσυφοπέδιο. Να σταματήσουν οι βομβαρδισμοί».

«Η Ομοσπονδία Οκτώδεμων σέρβων 250.000 μέλη, Σας διαβεβαιώνω ότι θα πρωτοστατήσουν έμπροσθα στην αλληλεγγύη υπέρ του σερβικού λαού. Θέλετε να μας πείτε κάτι γι' αυτό;

«Θέλω να σας ευχαριστήσω πάρα πολύ. Ο ελληνικός λαός έδεξε την αγάπη του απέναντι στο σερβικό λαό. Η συμπατριώτες σας απέναντι στους Σέρβους είναι μεγάλη. Αυτό το εκτιμώ πολύ ο' αμερικανούς και τον ελληνικό λαό. Να είσαστε άγουροι και εύχομαι ποτέ να μη χριστούσε, τι με τον ίδιο τρόπο θα ανταποδοθούν οι Σέρβων την αγάπη τους για τους Έλληνες. Να είσαστε άγουροι όη θα έχετε πάντα έναν πολύ πιστό φίλο».

Η συμπαιγνία των «ψευδοσοσιαλιστών»

Κάποια πολιτικοί παράγοντες αισθάνθηκαν ντροπή γιατί η «Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) δεν αντιστάθηκε» (!) στη δολοφονική ΝΑΤΟική επιδρομή στη Νέα Γιουγκοσλαβία. Κάποιοι άλλοι αναφώνησαν «έγκλητο» (!) ότι η «Ευρώπη έμεινε άρνηνη» μπροστά στο έγκλημα διαρκεί ενάντια στους λαούς της Γιουγκοσλαβίας και το μπουρλοτιό στα Βαλκάνια. Και κάποιοι αιδρούμενοι, σαν την ηγεσία του ΣΥΝ, προδοκόαν ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση να παρέμβει για διευθέτηση της κρίσης! Όλοι αυτοί πασιζούν, με τέτοια άλλοθι να αναγκάζουν τη συμμετοχή της ιμπεριαλιστικής ΕΕ, στη ΝΑΤΟική επιδρομή, σπέρνοντας αυταπάτες ως προς τον αντιδραστικό και βαθιά ταξικό χαρακτήρα της. Κάνουν σαν «απαθνήμινο αυτί» από την Ευρώπη της βομβαρδισμών του ιμπεριαλιστικού πολιτισμού, αν και είναι οι «προστάτες» της στην απάτη. Της Ευρώπης που εννοείται τον κοσμοπολίτικο ιδεολόγο της αστικής τάξης, την οποία όλα αυτά με τον έναν ή με τον άλλο τρόπο εκπροσωπούν και υπηρετούν. Πρόγραμμα που την κάνει ολένια και πιο επекτακτική ενάντια σε χάρες και λαούς, για αρχαγή της λείας που μορφάζει τα μονοπώλια. Εδώρη, σφαιρικές επιρροές, υποδοχόλας, εκμετάλλευση λαών και πάει λέγοντας.

Η δολοφονική ΝΑΤΟική επίθεση έβγαλε «τι άπλητα στη φόρα» τη «καθωρόπρη» πολιτισμένης Ευρώπης, που για όλους αυτών, το καιμυρολάριο του χαρακτήρα και

Τα στρατεύματα των ναζι μπιούνιο στο Βελιγράδι, στις 17 Απριλίου του 1941. Οι σημερινοί άγονοί τους, οι αμερικανοΝΑΤΟικοί στρατοκράτες, ονειρεύονται να κάνουν τα ίδια και χειρότερα...

του ρόλου της νιναντο το άλλοθι της προπαγάνδης τους για να επιδρούν στις λαικές συνειδητικές εκβιασμούς στον «ενθικό στόχο» της ΟΝΕ. Η ΕΕ φωνή έχει... πρόθεση αντίστασης δεν έχει, στη ληστρία των Βαλκανίων και τα μορφάζει τους, και απειλεί ότι η ολιμπία των ιμπεριαλιστών στο κνήμη της λείας είναι δεδομένη, ανεξάρτητα

από τα μετρού τους παζάρια στη μορφοιά και το πάς θα τα κάνουν.

Τα κράτη - μέλη της ΕΕ και ιδιαίτερα τα ισχυρά ιμπεριαλιστικά, είναι ταυτοχρόνα και κράτη - μέλη του ΝΑΤΟ που ομωφωνα κατέλεξαν στη δολοφονική επιδρομή. Στρατός κρότων - μέλων της ΕΕ, παίρνει ενεργά μέρος στη ΝΑΤΟική εκστρατεία στη Γιουγκο-

σλαβία και στα Βαλκάνια και μάλιστα είναι η πρώτη φορά μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, που γενναίκοι στρατός αναλαμβάνει δράση έξω από τα σύνορα της Γερμανίας. Από τη ΝΑΤΟική βάση στη Νάπολη σπώνθηκαν αγγλικά, γαλλικά, ιταλικά και ισπανικά πολιτικά αεροπλάνα, μαζί με τα αμερικανικά ενάντια στη Γιουγκοσλαβία. Σ' όλη τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων στο Ραμπρινέ, η Γερμανία επέμεινε περισσότερο και από τους Αμερικανούς για άμεσο χτυπήμα. Η Γερμανία εδραζίζει το μισοφορικό στρατό των Κοσοβάρων. Η Ελλάδα, μαζί με τις εδαρικές και λιμενικές διευκολύνσεις στη θύρα Ελλάδα, συμμετέχει με πολεμικό πλοίο στην Αδριατική. Ομόφωνα ήταν η απόφαση των 15 υπουργών Εξωτερικών της ΕΕ στις Βρυξέλλες, μετά από την οποία ο Χόλμυρσο δήλωσε ότι βρισκόμαστε «πλήρως κοντά» στη ΝΑΤΟική επέμβαση στο Κοσσυφοπέδιο με άπλητη σφοδρότητα μεταξύ ΕΕ και ΗΠΑ. Δεν ακούω αυτά για να αποδείξει η συνεχής τους στο έγκλημα και

γι' αυτό και ο λαός και η νεολαία δίνουν τη δική τους απάντηση μέσα από το δικό τους αντιιμπεριαλιστικό λαϊκό μέτρο πλής ενάντια στη ΝΑΤΟική και Ευρωμεταωική πολιτική στην Ελλάδα και ο' αυτού που την ανεχόταν και την ασκοκ. Και την απάντησή αυτή οι διδυροί «ευρωλάβιοι» θα λάβουν ακόμα χειρότερη και στις επικείμενες εκρήξεις του Ιούνη...

Σύμφωνα με μερικούς ιστορικούς το 1806 οι εργάτες στις Ηνωμένες Πολιτείες εργάζονταν 18 και 20 ώρες την ημέρα και ο ένα από τα αρχαιότερα συνδικάτα, την Ένωση Μηχανικών Φιλαδέλφειας, αποδέχεται την παλαιά που κληρονομήθηκε από τους αδελφούς την εποχή του ελεύθερου εμπορίου, με ατζμα τη δεκαετή ημερήσια εργασία.

Αυτή η νεαρή υπερλατινική καπιταλιστική χώρα, περί τα τέλη του 1848, είχε συμψηφίσει την πρώτη της εξήρανση για την εθνική υπερλατινική της επέκταση, που άρχισε στα 1803, με την αγορά του εδάφους της Λουιζιάνας από τη Γαλλία, που την κατέχει. Στα 1819, οι ΗΠΑ αγόρασαν τη Φλόριδα, από τους Ισπανούς, στα 1846 το Ορεγκόν και τέλος, στα 1848, ένα ανεπίσημο μεγάλο μέρος του μεξικανικού εδάφους.

Μετά τον τερματισμό του εμφυλίου πολέμου, κατά τον οποίο ηττήθηκαν οι κυβιστημένες δυνάμεις των δουλοκτητών του Νότιου, παρατηρήθηκε στη χώρα ροζιάρα βουλευτική ανεπάρκεια που είχε ως συνέπεια την προλαστοποίηση του φτωχού λαού από τη μια και από την άλλη τη συσσώρευση μεγάλου πλούτου στα χέρια των προνομιάτων οικογενειών.

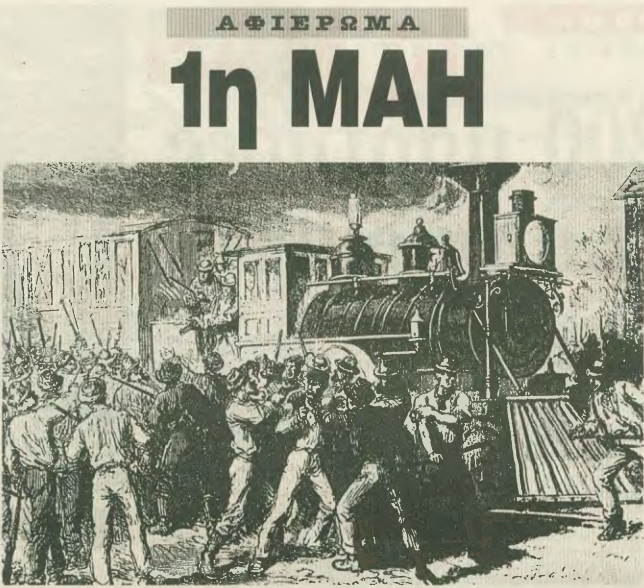
Ταυτόχρονα με τη βουλευτική ανεπάρκεια άρχισε να οργανώνεται ένα εργατικό κίνημα σε εθνική κλίμακα, που έθεσε ως πρωταρχικό σκοπό την εφαρμογή της οκτάωρης εργασίας μέρας. Έτσι, στα 1868, η Ένωση Εργατών, υποβλήθηκε σύμφωνα μια απόφαση, της οποίας η πρώτη παράγραφος έλεγε:

«Η πρώτη και μεγαλύτερη ανάγκη σφαιρά είναι να ελευθερωθεί ο εργάτης αυτής της χώρας από την καπιταλιστική δουλεία με έναν νόμο που να καθορίζει τις οκτά ώρες εργασίας ως μια κανονική και πλήρη εργάσιμη μέρα σε όλες τις Πολιτείες της Αμερικανικής Ενωσης».

Το αποτέλεσμα ήταν, ύστερα από αυτή την απόφαση της οργανωμένης μαζικής εργατικής τάξης, να ξεσπάσουν ατέλειματες «επιδες για την ημέρα των 8 ωρών» και να ορθωθούν οι πολιτικοί αγώνες ανάμεσα στις τοπικές κυβερνήσεις των διαφόρων Πολιτειών. Πολλές απ αυτές, κάτω από την πίεση των εργατικών οργανώσεων, εφάρμοσαν με νόμο το οκτώωρο σε δημόσια έργα και κρατικές Υπηρεσίες και στα 1868 το Εθνικό Κογκρέσο πήρασε επίσης έναν παρόμοιο νόμο περιφερειακής έκτασης.

Οι μεγάλες απεργίες του 1877

Στα 1875 δέκα ανθρακωρύχοι οδήγησαν στην αγανάκτη και θανάτωσή τους. Οι ιδιοκτήτες των ανθρακωρυχείων της Πενσυλβανίας διατήρησαν δική τους φρουρά με υποδουλωμένους, οπλισμένους με πισόλια. Σε αντίθεση με το Αγγλικό και οι τοπικές αρχές είχαν επιτρέψει την ύπαιθρη μιας εργατικής οργάνωσης, ονοματι «THE MOLLY

Σικάγο 1886. Το εργατικό κίνημα οδηγεί τα πρώτα θύματα

Ετσι γεννήθηκε η Εργατική Πρωτομαγιά

MAGUIRES», που κατηγορήθηκε σαν ένοχη μιας σειράς εγκλημάτων. Στη δική οι πραγματικοί θύματα των δουλοκρατών μετατράπηκαν σε κατηγορούς και δέκα εργάτες καταδικάστηκαν σε θάνατο, αποκενώθηκαν και μόνο για να τρομοκρατήσουν το εργατικό τάξη της χώρας, που είχε αρχίσει να να αγωνίζεται και να συνειδητοποιεί. Αυτό και μόνο άρκεσε για να πεσοθούν οι κίελοι των εργοδηγών ότι είχαν νικήσει οριστικά. Οι εργάτες μάχισαν με αντοχή για τη δολίση της πρώτης συνδικαλιστικής οργάνωσης των Αμερικανών εργατών και μάχιστο μεγάλο πολιτικό έπαισμα στο σημείο να υποστηρίξουν ότι η εργατική τάξη έπρεπε να τεθεί υπό τον φερό ελεγχό των αρχών. Ταυτόχρονα, ρίχτηκε το σύνθημα να «πατηθούν περισσότερο».

Η Εταιρεία των Σιδηροδρόμων

1975: Η πρώτη λεύκη Πρωτομαγιά μετά την πτώση της χούντας. Ο γιορτασμός της ανέπτυξε με τα τριάντα χρόνια την νίκης των λαών κατά του χιτλεροφασισμού

ως, με αποτέλεσμα να παραλυση η ζωή της πόλης. Η κυβέρνηση και οι εργοδότες πήραν τότε απόφαση να καταγγείλουν το απεργιακό κίνημα με την τρομοκρατία. Οι εθνικές επιθέσεις της Αστυνομίας και των μη-οδηγών και των επιχειρησίων ήταν τόσο άγριες, ώστε μόνο σε μια βδομάδα έρθαν νεκρούς στα Μισσούρα 49 εργάτες της Βαλτιμόρης, του Πιττσμπουργκ και του Σικάγο. Σ' αυτήν την τελευταία πόλη η Αστυνομία και οι ομίχρες οκτώωρων μέσα σε μια μέρα, στις 26 Ιουλίου, 20 εργάτες.

Ενώ το κίνημα των απεργιών επεκτανόταν σε όλα τα βουλευτικά δημοκρατία της χώρας, ο Τύπος άρχισε να βιάζει τις πρώτες κραυγές εναντίον «του κομμουνισμού» ή μεμονωμένων των υποδουλωμένων κατήγετων δημοκρατία τους ερείπια των οδών. Βουρκοί και του νεαρού Κόμματος των Εργαζομένων «οι έπαυσαν μαθήματα» από τους σοσιαλιστές ηγέτες του παλαιού κόμμου. Η εφημερίδα «Εκράντων Ρεπουβλικάν», της 6ης Αυγούστου 1877, έγραψε ότι οι απεργίες αποτελούσαν κίνδυνο για εθνικιστικές εξεργήσεις, που αποσκοπούσαν να ανατρέψουν την κυβέρνηση.

Η μεγάλη αυτή και ιστορική για το διεθνές εργατικό κίνημα απεργία, τερματίστηκε την πρώτη εβδομάδα του Αυγούστου. Σε μερικές βουλευτικές περιφέρειες η απεργία καταλήγει βία, με την επέμβαση των εθνικών δυνάμεων, που τις αποτελούσαν η Αστυνομία, η Εθνοφυρού και οι υποδουλωμένοι των εργοδηγών. Σε άλλες πάλι περνούσαν, οι εργάτες άρχισαν να υποχωρούν, να κάνουν παραχωρήσεις και να επανορθώνουν τις οδικές. Σε μερικές εγγάλου, περπατούσε, η απεργία τερματίστηκε με τη χορήγηση αυτών των ημερομηνιών, εκ μέρους των εργοδηγών, που έδωσαν κάποια κινήματα να τις καταβάλουν.

Η Πρωτομαγιά

Η Πρώτη Διεθνής, όπως είναι γνωστό, έπαυσε συστούσει να υπακούει το 1872, όταν μεταφέρθηκε από το Λονδίνο στη Νέα Υόρκη. Εν πίσω περιπτώσεις, διαλύθηκε επίσημα στα 1878. Στα 1878, στο συνέδριο που έλαβε χώρα στο Παρίσι για την επανοστούση της και όπου απορρίχθηκε η δημιουργία της Διεθνούς Διεθνούς, η 1η Μην οδήγηκε για πρώτη φορά ως εργατική των εργαζομένων όλου του κόσμου και των εργατών που είναι οργανωμένες στα παλαιά κόμματα τους και ταυτόχρονα απορρίχθηκε, την πρώτη αυτή εργατική Πρωτομαγιά, να είναι το σύνθημα του γενικού αγώνα για τη δικαιοσύνη της οκτάωρης εργασίας μέρας. Πρώτο παλιό παλαιό σήμα της 1878, την ίδια απόφαση έλαβε υποστήριξη στο Σικάγο μια νεαρή εργατική οργάνωση, η FEDERATION OF ORGANIZED TRADE AND LABOR UNIONS OF THE U.S. AND CANADA, από την οποία, αργότερα, γεννήθηκε η Αμερικανική Ομοσπονδία Εργατών.

ΜΙΑ ΝΕΑ ΣΕΛΙΔΑ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ

Παρουσιάζουμε στη συνέχεια την εισήγηση στην Πανελλαδική Σύσκεψη των 1.500 συνδικαλιστών, όπου αποφασίστηκε η συγκρότηση του Πανεργατικού Αγωνιστικού Μετώπου

Συνάδελφισσες και συνάδελφοι, Εργάτες και απάλληλοι, Συναξιώχοι, Εργαζόμενοι στον Ιδιωτικό και Δημόσιο Τομέα.

Η Πανελλαδική Σύσκεψη Συνδικατών και συνδικαλιστών πραγματοποιείται μέσα στη δινή σοφρών πολιτικών, κοινωνικών και οικονομικών εξελίξεων, με κυρίαρχο γεγονός την προκλητική και δολοφονική επίθεση των Αμερικανών και των ΝΑΤΟϊκών ιμπεριαλιστών εν βάρος της Νέας Γιουγκοσλαβίας, του λαού της Σερβίας και των λαών της Βαλκανικής γενικότερα.

Η εργατική τάξη της πατρίδας μας με αναπόκληκτη και αργή βλέπει τις οδυνηρές επιπτώσεις που πληρώνουν οι λαοί, από τις αποφάσεις που συντελέστηκαν στην περίοδο '89-'91 στην πρώτη Σερβική Ένωση και τις άλλες χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης. Καταδικάζει τη στάση των χωρών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που οι περισσότερες ως μέλη του ΝΑΤΟ συμμετέχουν ποικιλότροπα στην φκονοικωτική αυτή επίθεση. Οι εργαζόμενοι, ανεξάρτητα από ιδεολογικές και πολιτικές προτιμήσεις, εκφράζουν μέσα από τη συλλογή, τις διαμαρτυρίες και τις συγκεκριμένες την αντίθεση τους με τη στάση της κυβέρνησης, που ευθυγραμμίζεται με τις επιλογές των πιο αντιδραστικών κύκλων, που έχουν κάθε συμφέρον να αμαρτωλοποιήσουν τα Βαλκάνια και την Ανατολική Μεσόγειο.

Το Εργατικό και Συνδικαλιστικό Κίνημα δεν μπορεί παρά από θέσεις αρχών να σταθεί στο πλευρό της Σερβίας, να απαιτήσει να σταματήσουν οι επιδρομές, να μη γίνουν άλλες ανυπόμονες, να απειληθεί η χώρα από την επίθεση, να πάψουν οι λειτουργούν οι βάσεις στη χώρα μας και να πρωτοστατήσει στην ανάπτυξη αντιιμπεριαλιστικής συνείδησης σε πλατείε μαζών των Εργατοσυνδικαλιστών.

Το τρέφο συνδικαλιστικό κίνημα είναι στο πλευρό εκείνων που ανταπεκρίνεται στους δολοφονικούς των αιμάτων, στους παγκόσμιους χαρακτήρες, που ενοχλούν για τη συμπεριφορά των πολυεθνικών και των μονοπολίων. Στην κατάσταση αυτή θα κινηθεί για την εκκρόσηφ διεθνιστικής Αλληλεγγύης στην εργατική τάξη της Γιουγκοσλαβίας, την ανάπτυξη φιλικών και αντιπολεμικών κινήσεων.

Οι επιδρομές στη Γιουγκοσλαβία, οι ελληνοτουρκικές σχέσεις, η κατάσταση στο Αιγαίο, οι συνδυασμοί με την παράδοση του Κουρδιστάν η γκεττοί Οστανλάν στην Τουρκία, που επιβάλλει γενικότερα εν βάρος του κοινού λαού, αναδεικνύουν τη χώρα μας σαν πόντι στα σχέδια των ιμπεριαλιστικών τυχοδιωκτικών και την αναγκαιότητα του αγώνα για Εθνική Ανεξαρτησία εκπαίδευση στο πατέ. Αυτά τα γεγονότα και οι οργανικές τους συνδέσεις έδωσαν την ευκαιρία να διαπιστωθεί σε χαλεπές καρούς ότι εξακολουθούν να υπάρχουν ζωντανά εν μεγάλα τμήματα του λαού μας θάνατα, αρχές, αξίες, πολιτικές και προοδευτική κουλτούρα, που δεν βελτιώνονται στον ασφυκτικό κλοιό της Νέας Τζέρσι Πλαγμάτων. Στα θάνατα αυτά και στις παναν-

Π.Α.Μ.Ε.

Μια νέα σελίδα στη μακροχρόνια ιστορία του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος άνοιξε στις 3 Απρίλη στα Στάδια Ειρήνης και Φιλίας, όταν πάνω από 1.500 συνδικαλιστές από όλη τη χώρα που τους ένωσε η αγωνία για το αύριο του συνδικαλιστικού κινήματος και της ΕΤ αποφάσισαν τη συγκρότηση του Πανεργατικού Αγωνιστικού Μετώπου (Π.Α.Μ.Ε.).

Το Π.Α.Μ.Ε., καρπός της ανάγκης για ανασυγκρότηση του συνδικαλιστικού κινήματος σε ταξική κατεύθυνση, έχει μπροστά του μια δύσκολη αποστολή.

Η συγκρότηση του Π.Α.Μ.Ε. γεννάει ελπίδες, αλλά και τεραστίες υποχρεώσεις.

Ο σταχός του ΕΝΑ ΤΑΞΙΚΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ που θα δημιουργηθεί τις προαπαιτήσεις αντίστασης, αλλά και αντιμετώπισης της Εργατικής Τάξης, κέντρα στις επιλογές του κεφαλαίου και των κομμάτων που βρίσκονται στην υπηρεσία του. Για να εκφραστεί στην πράξη πρέπει να μπλοκάρει όχι μόνο τα πρωτόκολλα, αλλά όλα τα τμήματα των εργαζομένων.

Η Διεκπηση της Ομοσπονδίας με βάση τις απαιτήσεις της θα κινηθεί με όλες της τις δυνατότητες για την εκπλήρωση αυτού του σταχού.

Οι δυσκόλοι καιροι που περνάμε, οι δυσκολότεροι που μας επιφυλάσσονται κάνουν περισσότερο αναγκαία την εκπλήρωση του.

Κοιμουμε όλα τα Δ/Σ των Σωματείων, όλους τους συνάδελφους να γίνουν οι στυλαβότες της ανασυγκροτησης του ΣΚ.

Για ενο συνδικαλιστικό κίνημα που δεν θα βουκαλλίζει τους εργαζομένους με ψεύτικα όνειρα για να διαστρέψει και να δικαιώνει τη σημερινή κατάσταση, όπως σήμερα κάνουν οι παραδοσιακοί και προδοτικοί ηγεσίες - ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ - αλλά με όρους, ρηξίκες και συγκρούσεις θα βάλει φωτιές στα καθεστώτα της ζούγκλας του κεφαλαίου, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των πολυεθνικών και των παλιτικών τους εκπροσώπων, θα δημιουργεί ταυς όρους για θεμελιώδεις κατακτήσεις για ριζικές αλλαγές, προς όφελος των εργαζομένων, του λαού και του ταπου.

Σήμερα που οι αμερικανοΝΑΤΟϊκοί εκτελεστές των λαών σπέρνουν το θάνατο στη μαρτυρική Γιουγκοσλαβία και η κυβερνητική υπατέλεια έχει ως αποτέλεσμα η χώρα μας να βρίσκεται στα επικεντρα της δίνης του παλέμου.

Σήμερα που τα παιδιά μας αέρνουνται στο σφαγείο.

Σήμερα που η ταξική αντιμετώπιση έχει ακόμα μεγαλύτερη σημασία, καθώς στις προτεραιότητες της δεν έχουμε παρά να έχει τουλάχιστο να μην αγώνα για την υπεράσπιση και διεύρυνση των κατακτήσεων και δικαιωμάτων των εργαζομένων, τον αγώνα ενάντια στην ιμπεριαλιστική κτηνωδία, ενάντια στον παλέμο.

Σήμερα η ανωκίνηστη στήριξη και ανδρωση του Π.Α.Μ.Ε. γίνεται «άρας ανάγκης, γίνεται άρας ζωής».

Τι είναι και τι θέλει το Πανεργ

βρισμένες αξίες της τάξης μας μπορούμε να οργανωστούμε, να αυτονοτησούμε και να αγωνιστούμε μαζί Έλληνας, Βούλγαροι, Αλβανοί, Γιουγκοσλάβοι, Κούρδοι, Σκοπανοί και Τούρκοι εργάτες, Μονάχι η Εργατική Τάξη έχει δύναμη και το κομμάτι να παίρνει τέτοιες πρωτοβουλίες.

Την ίδια στιγμή που το ΝΑΤΟϊκό βομβαρδιστικό σκορπύον τον θάνατο και την καταστροφή στο Κόσοβο και τη Γιουγκοσλαβία οι αρχηγοί των κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μεταξύ των οποίων και ο Έλληνας πρωθυπουργός κ. Κ. Σημίτης συσκεπτόνται στο Βερολίνο για την πορεία της ΟΝΕ, που προβάλλεται ως «μονόδρομο» ακόμα - ακόμα και ως «Εθνικός Τόχος». Από την ψηφισή της Συνθήκης του Μάαστριχ, που υιοθετήθηκε από το Κοινοβούλιο χωρίς ο ελληνικός λαός να έχει την ευκαιρία και τη δυνατότητα να εκφράσει μέσα από δημοψηφιστική την άποψη του με κριση και σημάδι έχει αποδειχθεί ότι η ίδια η ΟΝΕ και οι σταχός της είναι στρατηγική των πολυεθνικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην προσπάθειά τους

να ανταγωνιστούν τις πολυεθνικές των ΗΠΑ και της Ιαπωνίας. Στον ανταγωνισμό αυτόν τελικός σταχός είναι το κέρδος και η αύξηση των σφαιρών επιρροής. Για την επίτευξη αυτού του σταχού τα συμπερινοτά αυτά πατούν «στη πλάτη των» και πιο συγκεκριμένα πατούν στην καταργήση των δικαιωμάτων, που το εργατικό κίνημα κατέκτησε στον αιώνα που τελειώνει. Αρα, ο δρόμος αυτός είναι δρόμος των ισχυρών πολυεθνικών και μονοπολίων συμφερόντων που γεννά κοινωνικά ερεθισμα. Οι δεικτες της ανεργίας, του βιοτικού επιπέδου, της Κοινωνικής Ασφάλισης, της Δημόσιας Δαπάνης Παιδείας και Υγείας, των ιδιαιτοποιήσεων, των μεσοκινήτων εργασιολογικών σχέσεων είναι αδιάφευκτοι δείκτες.

Η εργατική τάξη στον μονοδρομό του κεφαλαίου αντισταθείκε, δεν συμφωνεί και έχει κάθε δικαίωμα να υποχρέωση να παρεμβαλλεί εμπόδια στην εφαρμογή του να δεχτεί ανασταλικά να αντισταί στην αφαίρεση δικαιωμάτων και ταυτόχρονα να αγωνιστεί για τον δικό της δρόμο ανάπτυξης, για τη δική της Ευρώπη, μια Ευρώ-

πη της ειρήνης, της προόδου, των λαών και των λαϊκών κινήσεων, μια ήπειρο χωρίς εκμετάλλευση του ίδιου των εργαζομένων από τα αφεντικά.

Για το γατίρι της ΟΝΕ, κυβέρνησης και ΣΕΒ έχουμε εξαπολύσει μια άου προηγουμένου επίθεση εν βάρος των εργατοσυνδικαλιστών τόσο ιδιαιτοκό, όσο και του δημόσιου τομέα. Στόχος αυτής της παρατεταμένης επίθεσης είναι η καθυστήρηση της Εργατικής Τάξης, η επίδραση στην συνείδηση και το του των εργαζομένων ότι δηλαδή άλλη διεξόδος, άλλος δρόμος δεν υπάρχει. Στην πρώτη γραμμή, στο επικεντρο της επίθεσης βρίσκονται οι εργασιολογικές σχέσεις με το χτύπημα στο θωρο και την πλήρη αποσάφηση, την καταργήση των ΣΣΕ μέσα από τα Τοπικά Σώματα Αποσάφησης (ΓΣΑ), την άρση της νομιμότητας, του ενσυχισμού των όποιων κοινωνικών διακυβάνσεων έχουν απομεινει, τις λεγόμενες αναθεωρήσεις στην Υγεία, την Πρωτοία, την Παιδεία, τη φορολογία, τις συνθήκες Υγιεινής και Ασφάλειας στους χώρους εργασίας. Για να τεθούν όλα αυτά σε εφαρμογή επιστρατεύ-

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ

δυνατά, αποφασιστικά

γατικό Αγωνιστικό Μέτωπο

οντα από κυβέρνηση και εργοδοσία άλλοτε το καρότο και άλλοτε το μαϊνάλι. Η οικοκυράνητάς για τεμπέλικές και α-γνώστες συνδέονται στην ίδια αντεργατική συνταγή με την αλληθία, τον αυταρχισμό, την ποινικοποίηση, τις απολύσεις και την τρομοκρατία. Παρ' όλες όμως αυτές τις μεγάλες δυσκολίες οι αγνοήσι του λαού και των εργαζομένων σε μια σειρά από κλάδους όπως στους μισθι-τούς εκπαιδευτικούς, στους οικοδόμους, τους συνταξιούχους, στον ΗΜΠΑΠ, στον ΠΙΡΙΝΟ, στον Πόρτο - Κορράς, στους ανέργους της Εύβοιας, στους εργάτες της Ζώνης Περαμάτων, επιβεβαιώνουν ότι το κίνημα δεν υποτάσσεται και παράλληλα ότι βρίσκεται να υπερασπι-σεί δικαίωμάτα και να διεκδικήσει λύσεις σε νέα σύγχρονα προβλήματα που φέρνει στην η-μερήσια διάταξη η ίδια η ζωή και οι εξελίξεις.

Συνάδελφισσες και συνάδελφοι,

Στις αρχές Γενάρη του 1999, μόλις δηλαδή τρεις μήνες πριν, πήραμε την ευθύνη και την πρωτοβουλία για την έναρξη μιας σταυροφο-

ρίας, με στόχο την αγωνιστική ανασυγκρότηση του Εργατικού και Συνδικαλιστικού Κινήματος και των Οργανώσεών του. Εκκινήσαμε ξέφρεμα, όπως και σήμερα γνωρίζουμε καλά, τις δυσκολίες που έχουμε μπροστά μας, τα εμπόδια που θα συναντήσουμε, τους διαμετρικές αντιπολι-τισμούς που χρειάζεται να ξεπεράσουμε. Με βάση αυτή την πραγματικότητα οφείλουμε να ολοκληρώσουμε ότι στην αρχή ήμουν διαστα-χθείκη η πρωτοβουλία, αρχικά να οργανώσου-νται οι πρώτες περιόδους στους χώρους δου-λειάς και στους κλάδους και φτάνοντας τα μη-νιάματα που έλεγαν «Προχωρήστε», «Δεν πάει άλλο αυτή η κατάσταση», «Κάντε κάτι, παρζέ-τε να νερφί!»

Στο χρονικό αυτό διάστημα, δεκάδες συνδι-καλιστικά στέλεχη πραγματοποιήσαν πάνω από 500 επισκέψεις - περιόδους σε χώρους δου-λειάς σ' ολόκληρη την Ελλάδα. Στις περιόδε-ις αυτές τα στέλεχη μας ήρθαν σ' επαφή και μίλησαν με χιλιάδες εργάτες και υπάλληλους του ιδιωτικού και Δημόσιου Τομέα.

Σχεδόν καθημερινά οι εργατοσύλληλοι υιο-θετούν και στηρίζουν τους άξονες, το πλαίσιο θέσεων, που η Επιτροπή Πρωτοβουλίας δια-μόρφωσε και ήρπασε να συζητηθεί στις συνε-δριάσεις Πρωτοβάθμιων και Δευτεροβάθμιων Συνδικαλιστικών Οργανώσεων. Σε πάνω από 300 ανεύχονται οι αποφάσεις για ενωμένο σμι-μετοχή, που πήραν Σχίσματα απ' όλη την Ελλά-δα, όπως την ίδια αποδοχή συνάντησε η πρό-ταση μας σε σημαντικές Δευτεροβάθμιες Οργανώσεις.

Αυτό όμως που μας έδωσε περισσότερο δύ-ναμη και μεγαλύτερο κοινό είναι ότι έχου-με συστρατευθεί και διαμορφώσουμε προπό-θέσεις κοινής ταξικής πορείας. Εκλεγμένα συν-δικαλιστικά στέλεχη που προερχόμαστε από διάφορες παρατάξεις αντιλήψεις, με ιδεολο-γικές και πολιτικές διαφορές που όμως απο-δεχόμαστε, συμφωνούμε και δεσμευόμαστε ό-τι η διεξόδος για την αναζωογόνηση του συν-δικαλιστικού Κινήματος βρίσκεται στην ενίσχυ-ση της ταξικής γραμμής και στην ήττα των α-ντιλήθμων της συνάντησης, της υποταχής και

του συμβιβασμού. Συνδικαλιστικά στέλεχη και Συνδικάτα που αντιλαμβανόμαστε ότι η αντι-παράθεση με τις δυνάμεις του κεφαλαίου χρει-άζεται να επικεντρώνεται από τη μία κόντρα στα Μονοπώλια και τις Πολυεθνικές και από την άλλη σε βαθιά ανέναντη με τον ιμπεριαλι-σμό και τα σχέδιά του... Στο δίπτυχο αυτό βρί-σκεται και η ουσία της αντιπαράθεσής μας με τις πλειοψηφίες σε ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ.

Ταυτόχρονα, στο ίδιο διάστημα, μέσα από την επαφή μας με τους εργαζομένους, χρει-άζεται να υπογραμμίσουμε ότι με γυμνό μάτι εί-ναι ορατή η «μεγάλη ζηλιά» που έχει γίνει στη συνείδηση ενός σημαντικού τμήματος της ερ-γατικής τάξης από τις δυνάμεις της ταξικής συνεργασίας και του εταρισμού, και που πρα-κτικά εκφράζεται με την αποστράτευση, την απογοήτευση, τον ατομισμό και το... ψυλοβο-λέμα.

Δεν είλαίμων και δεν θα μπορούσα βέβαια να λείψουν και οι οικοκυράνιες, τον οποίων γί-ναμε αποδέκτες, από στέλεχη του κυβερνητι-κού και εργοδοτικού συνδικαλισμού ότι τάχα «...θα διασώσετε τη ΓΣΕΕ...», «...θα διασώσα-τε την ΑΔΕΔΥ» και άλλα παρεμφερή. Συκο-φανίες που δεν αφήσαμε αναπάντητες, αφού ελκινά πιστεύουμε ότι το να προφέρουμε κοινές σήμεσε στην ίδρυση μιας ακόμα ΓΣΕΕ ή μιας ακόμα ΑΔΕΔΥ σε καμία περίπτωση δεν θα έλανε τα πολύ πιο σύνθετα και πολύ πιο ουσιαστικά προβλήματα του Εργατικού και Συν-δικαλιστικού Κινήματος.

Η κατάσταση σε ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ

Μπροστά στην κατάσταση αυτή οι ηγεσίες της ΓΣΕΕ, της ΑΔΕΔΥ και άλλων κεντρικών συνδικαλιστικών οργανώσεων, όχι μόνον δεν οργανώσαν την ανίσταση της εργατικής τά-ξης, αλλά συναινούν, συμβιβάζονται και τελικά ευθυγραμμίζονται με τις κεντρικές επιλογές των κυβερνήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των μονοπωλίων, με αντισπολή και τραγι-κές συνέπειες για τη μεγάλη πλειοψηφία των εργατοσύλληλων και την προοπτική του συν-δικαλιστικού κινήματος.

Δεν ήταν μοιραίο να φθάσουμε εδώ που φθάσαμε. Διαφορετική θα ήταν η κατάσταση αν ήταν άλλη η στάση των ηγεσιών. Υπήρχαν δυνατότητες να υπερασπιστεί αποτελεσματικά το συνδικαλιστικό κίνημα μια σειρά από δικαί-ωμάτα που χόθηκαν, να έχει μπει φραγμός στη γενικότερη αντεργατική επίθεση, να έχει ιχυ-ροποιήσει την αγωνιστική του ενότητα. Αυτά, όμως δεν έγιναν, αλλά συνέπεσε αυτής της γραμμής πλεύσης και της πρακτικής των συ-γκριζόμενων ηγεσιών είναι η μεγαλύτερη απο-γοήτευση των εργαζομένων, η απομάκρυνση τους από τα συνδικάτα. Για όλα αυτά οι συ-γκριζόμενες ηγεσίες φέρουν τεράστιες ευθύ-νες.

Όσο περνά ο καιρός και συνεχίζεται η ίδια κατάσταση, τα φαινόμενα αυτά μεγαλώνουν. Η πορεία εκφυλισμού και διάλυσης του συνδι-καλιστικού κινήματος εντείνεται. Οι εργαζομέ-νοι απ' αυτές τις ηγεσίες τίποτα το καλό δεν έ-χουν να περιμένουν.

Όσο κεραιούρη αυτές οι ηγεσίες, χωρίς να συναινούν στη συντονισμένη ουσιαστική πα-ρέμβαση και πρωτοβουλία δράση των ταξικών δυνάμεων, όχι μόνο τα προβλήματα δεν θα λυ-θούν, αλλά θα έρθουν πιο δύσκολες ανεπί-ρατα και το Συνδικαλιστικό Κίνημα θα μπει σε ημε-ρήσια τροχιά, με απρόβλεπτες συνέπειες.

Όλοι τριεμά, που αντιστοιχούν απ' αυτές τις εξελίξεις μπορούμε και πρέπει να αντιπαρ-σώσουμε, να δώσουμε πρακτικά όλη τη μενερ-γατική παράβαση μας μπορεί να ανατραπεί αυτή η αρνητική πορεία, να δώσουμε Ελλάδα

ΜΙΑ ΝΕΑ ΣΕΛΙΔΑ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ

Τι είναι και τι θέλει το Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο

και προοπτική στους εργαζομένους.

Αναλογιζόμενοι, λοιπόν, πρωτοβουλία και κάναμε έκκληση για υποστήριξη σε κάθε συνδικαλιστική που θέλει να δράσει για την αντιμετώπιση των φαινομένων φθοράς και διάλυσης του συνδικαλιστικού κινήματος. Ειδικά τώρα που εργαζόμαστε νέα αντεργατικά μέτρα και προχωρούμε οι αντιλαϊκές αναδιαρθρώσεις, στις εργασιακές σχέσεις, την Υγεία, την Παιδεία, την Κοινωνική Πολιτική, που στόχο έχουν να κάνουν ακόμα πιο φθηνή την εργατική δύναμη, να υποτάξουν τους εργαζομένους.

Παράγουμε σ' αυτήν την πρωτοβουλία συνδικαλιστικούς την ευθύνη μας ότι δεν αρκεί σήμερα, να επιδεινώεται ραγδαία η κατάσταση, να περιοριζόμαστε σε κριτική, μέσα στα όργανα του συνδικαλιστικού κινήματος, αλλά να δράσουμε υποστηρικτικά και να πάρουμε πρωτοβουλίες, ώστε να βρει αγωνιστική διεξόδο και προοπτική η αναντίθεση και η δυσφορία.

Για να συγκληθούμε έναν αγωνιστικό ταξικό πόλο στα πλαίσια του συνδικαλιστικού κινήματος, που θα αποτελέσει την οπίδα των εργαζομένων, θα ανοίγει το δρόμο της αντιπολεμικής αντίστασης τους και της αντιθέσεως στις αντιλαϊκές πολιτικές.

Φυλάσσουμε να εγκαταλείψουμε και να αποστασιοποιηθεί σε θέσεις και τις πρωτοβουλίες μας τη μεγάλη πλειοψηφία της Εργατικής Τάξης. Για να υπερασπίσουμε τις κατακτήσεις που μας παρέδωσαν οι πατεράδες. Για να παραδώσουμε στα παιδιά μας αυτά που μας αφήνουν, αυτά που μας κληρώνουν, αυτά που μας αφήνουν.

Μ' αυτήν την πρωτοβουλία προχωράμε στη διατύπωση αξιόλογων δράσεων, που βγαίνουν στο τέλμα. Που ανοίγουν το δρόμο στην εργατική τάξη όχι μόνο να υπερασπίζεται τα δικαιώματά της, αλλά και να διεκδικεί ό, τι πραγματικά της ανήκει, με βάση τις σύγχρονες ανάγκες και τις δυνατότητες.

Ως βάση υποστήριξης απορροφούμε τους παρακάτω άξονες, που να μπορούν να γίνουν στέρεη βάση για αγωνιστική αντίσταση και αναδιοργάνωση. Απευθυνόμενοι ταξικό προσκλητήριο, κάνουμε έκκληση στο σύνολο της εργατικής τάξης στον ιδιωτικό και τον δημόσιο τομέα, στη νεολαία, στους υπαλλήλους, να πάρουν την υπόθεσή αυτή στα δικά τους χέρια, να ανοίξει με δημοκρατική ούριση σε κάθε περίπτωση, σε κάθε κλάδο, σε κάθε πόλη και χωριό, πάνω στο κεντρικό πλαίσιο, που σε άξονες διαμορφώσαμε.

1. Να αλλάξουμε την κατάσταση στο Συνδικαλιστικό Κίνημα

Επιδικώμε να γίνει πλατιά συνείδηση μέσα στους εργαζομένους και να αποτελέσει κύ-

ριο στοιχείο του προσαρμοσμού ενός αγωνιστικού, ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος ότι τα προβλήματα των εργαζομένων δε λύνονται χωρίς ουσιαστική αμφισβήτηση και αντιπαράθεση με τις πολιτικές και τα μέτρα που αποσκοπούν στην αύξηση των κερδών του κεφαλαίου.

Αποτελεσματική δράση, υπεράσπιση δικαιωμάτων, προοπτική για ουσιαστική αλλαγή της θέσης των εργαζομένων και λογικές της «κοινωνικής συνείδησης» ή αποδοχής των μονόδρομων, που χαρακτηρίζουν το συνδικαλιστικό κίνημα, αν θέλει να υπερασπίσει αποτελεσματικά τα συμφέροντα των εργαζομένων, πρέπει να είναι αντίθετο. Οι γενικότερες εξελίξεις επιβάλλουν αλλαγή πορείας στο συνδικαλιστικό κίνημα. Η αλλαγή πορείας βρίσκεται στην ενίσχυση των αγωνιστικών, των ταξικών του χαρακτηριστικών, σ' αντίθεση με όσους στηρίζουν τη γραμμή της ενσωμάτωσής τους στις στρατηγικές επιλογές του κεφαλαίου. Οι καιροί και οι ανάγκες των εργαζομένων απαιτούν κίνημα ζωντανό, με νεύρο, με ανοιχτές φιλικές δημοκρατικές λειτουργίες από τη βάση ως την κορυφή, που θα υποστηρίξει και θα αναγκάσει τον εργαζομένο να κάνει διατεθειμένος να δράσει, ώστε να ξεφυγούμε από το σημερινό τέλμα. Ένα κίνημα που θα ενθαρρύνει έκτακτα τους εργαζομένους, που η βάση του και το ισχυρό στήριμά του θα είναι αναδιοργανωμένα και δραστήρια πρωτοβουλία ομαδιών, οι Επιτροπές Αγώνα στους χώρους δουλειάς και τους κλάδους, οι συντονιστικές επιτροπές ανάμεσα στα συνδικάτα, που θα συνεργάζονται με το κίνημα της νεολαίας, των αγρότων και των μικροεπαγγελματιών.

2. Αντιποσοσώμαστε στους μηχανισμούς φθοράς και σπίνης. Παλεύουμε για την αγωνιστική - ηθική εξύψωση του Συνδικαλιστικού Κινήματος

Προσθήκη για την αξιοπιστία και την ανασυγκρότηση του συνδικαλιστικού κινήματος αποτελεί η καταργητική κατάθεση και απόρριψη των αρχικών φαινομένων που υποστηρίχτηκαν προεξήχθησαν τα τελευταία χρόνια. Η αντίθεση στη συστηματική προσπάθεια της συνδικαλιστικής ελίτ που κυριαρχεί στα όργανα του συνδικαλιστικού κινήματος, που επιδιώκει να χερσουργήσει συνδικαλιστικά και εργαζομένους, με προνομιχία μετακίνηση από το κράτος και την εργοδοσία, με νομιμοποίηση της απεργιοποίησης, με εξόντωση των κομβικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για ασκήσει, ταξίδια αναψυχής, συμμετοχές στις διαφόρες ΟΚΕ και Ινστιτούτα ταξικής συνεργασίας. Φανερότατα που δικαιολογούνται εντένεια την αποστροφή των εργαζομένων.

3. Αντιπαροσώμαστε τη δική μας ενότητα, το δικό μας μέτωπο στον οδοστρώμα των δικαιωμάτων των εργαζομένων, την ΟΝΕ

Το συνδικαλιστικό κίνημα είναι απαραίτητο να αντιπαροσώμαστε τη δική του λογική και την κατηγορηματική του αντίθεση σε όλα τα μέτρα που αποβλέπουν να κάνουν την εργατική δύναμη όλο και πιο φθηνή. Την αντίθεση του να λογική ό,τι οι κοινωνικές παροχές πρέπει να είναι επιλεκτικές, στην απήτηση της δίψης κοινωνικής αλληλεγγύης και της ύψιστης φιλικότητας. Σε όλα τα μέτρα που πάνε να μισώσουν ακόμα πιο πολύ το μη μεσοβόλο κόστος, με τις δραστηριότητες περικών όλων των διαστημάτων για την Πρόνοια, την Ασφάλιση, την Υγεία, την Παιδεία. Να απορρίψει όλα τα μοντέλα που μοιράζουν την εργασία και την ανεργία, οξύνοντας το συνολικό πρόβλημα αντί να το αναμεταπίουν.

Να εκφραστεί την αντίθεση του στη συνθητική του Αμεταρταί, που επιταχύνει τους ρυθμούς για την πρόβηση όλων αυτών των μέτρων. Το συνδικαλιστικό κίνημα απορρίπτει όλες τις θεωρίες που αναγορεύουν την ΟΝΕ ως «εθνικό στόχο». Αντιπαροσώμαστε το δικό του δρόμο.

Απαιτούμε και διεκδικούμε όχι μόνο τον περιορισμό της εκμετάλλευσης, αλλά την κατάκτηση όλων όσων μας ανήκουν, σύμφωνα με τις συμφωνίες ανάγκες και απαιτήσεις.

Διεκδικούμε όρους εργασίας και αμοιβών, σε συνδυασμό με άλλους όρους κοινωνικών παροχών, ώστε οι εργαζομένοι να ζουν με οικονομικά, κοινωνικά δικαιώματα, με ελεύθερο χρόνο, με δυνατότητες μόρφωσης και πολιτισμού. Απαιτούμε δουλειά για όλους, καθολική

εργασία του 7ωρου, 5ήμερου, 35ώρου, με αυξήσεις στους μισθούς και τα μεροκάματα. Κοινωνική Ασφάλιση για τους εργαζομένους και όλα τα λοιπά στρώματα. Γενναίες αυξήσεις των παροχών για την Πρόνοια, την Υγεία, την Παιδεία. Αύξηση του εισοδήματος μεσοτάων και συνταξιούχων και διεκδίκηση των αυλλογικών ομίσθων, που διακυρώνουν και κατοχυρώνουν τα δικαιώματα.

Απαιτούμε μέτρα κατά της οξυδοσίας του μεγάλου κεφαλαίου, μέτρα δραστηρικού περιορισμού των προνομίων του.

Απαιτούμε και παλεύουμε για άλλη πολιτική, υπέρ των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων, ενάντια στα μονοπώλια και τον ιμπεριαλισμό.

4. Αντιποσοσώμαστε στον «κοινωνικό διάλογο» και σε κάθε μορφή ταξικής συνεργασίας

Η κυβέρνηση έμπρακτα απέδειξε πως εννοεί και τι στόχους έχει μέσα από τον «κοινωνικό διάλογο». Ουσιαστικά θέλει να πείσει τους εργατοπαύλους ότι οι ανάγκες και η ταξική πάλη είναι περίπου εχθροί της προόδου και στον ασταθερό της ΟΝΕ το εργαλείο για τη λύση των προβλημάτων θα είναι ο «ΚΔ». Στη γραμμή αυτή επιδιώκει να συμπαραστεί το συνδικαλιστικό κίνημα γενικά, με αποτέλεσμα να το καταστήσει ανυπερβλήτο, ανυπόλητο, άμωλο, δευτεμμένο. Ο στόχος αυτής φτηνής ξεβάρωσης στο πρόλογο φάσμο του «ΚΔ» για τις εργασιακές σχέσεις.

Ο εργαζομένος του μαζικού κινήματος σε τέτοιες συνθήκες θα μας βρει κατηγορηματικά αντίθετος. Όλοι όσοι υπογράφουμε και

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ

στράζιωμα αυτό το κείμενο γνωρίζουμε ότι χωρίς αγάτες, χωρίς αντίσταση και δίχως ταξικές συγκρούσεις τίποτα μέχρι σήμερα δεν θα είχε κατακτηθεί. Ανομοσύνες, λοιπόν, να συμφορούμε με τον «Κά», που εξελίσσεται για την κοινωνική ασφάλιση, αλλά και σε κάθε μορφή ταξικής ανισότητας. Απορούμε στις μεθόδους εξαγοράς και χειράγησης με επίκεντρο τα κοινοτικά ποσά.

5. Αντιπαλεύουμε τη ιδιωτικοποίησης και το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας

Είμαστε αντίθετοι στις ιδιωτικοποιήσεις που παραδίδουν τον πλάτο της χώρας και τις επιχειρήσεις, τους τομείς κοινωνικής πολιτικής και την Παιδεία στον άμεσο έλεγχο του μεγάλου κεφαλαίου.

Η κυβέρνηση στην ΙΟΝΙΚΗ, στη ΛΑΡΚΟ, στη ΣΩΦΕΕ, στην ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ, στον ΟΤΕ, στη ΔΕΗ, τα ΕΛΤΑ, την ΕΥΔΑΠ, στον ΟΣΕ, στο ΕΚΕΛΕΠΑ, στις οικογένειες, αλλά και σε 50 ακόμα κωνομικές οργανώσεις και επιχειρήσεις, είτε με τη μορφή της μεταστροφής, είτε με το απευθείας ξεπούλημα, δίνουν τον δημόσιο τομέα και τον χαρακτήρα στον ιδιώτη. Τους παραδίδει, επίσης, τα λιμάνια, τη χρήση της, την Παιδεία, την Υγεία, τον Πολιτισμό, τον Αθλητισμό. Οι επιπτώσεις και οι συνέπειες αυτής της πολιτικής αφορούν συνολικά την εργατική τάξη και το λαό μας. Ο αγώνας για την αποκόλυση των ιδιωτικοποιήσεων για να είναι αποτελεσματικός, χρειάζεται να απαλλαγεί από τα βασικά χαρακτηριστικά που μέχρι σήμερα παρουσιάζει: α) δράσεις μεμονωμένες και αποσπασματικές. Παράλληλα, μαζί με τον στόχο

της υπεράσπισης της δημόσιας περιουσίας, προβάλλουμε και απαιτούμε την αποτελεσματική λειτουργία του Δημόσιου Τομέα και την ανάδειξη των χαρακτηριστικών του και την απαλλαγή του από το ρουζαέτι και τον ημετερομισμό.

6. Ανεργία, κλειστά εργοστάσια, ερημωμένες περιοχές

Η κυβέρνηση εξαντλεί την παρέμβαση της στην επίλυση της εργασίας, στα προγράμματα κατάρτισης και στις ποικιλώνμες πιστοποιήσεις. Αυτές οι επιλογές μπορεί να βοηθούν την εργασία να απομείνει κονδύλια, όμως δεν αντιμετωπίζουν ούτε στο ελάχιστο το πελώριο πρόβλημα. Σήμερα, με δεδομένο το ποσοστό της καταγεγραμμένης επίσημης ανεργίας, η επίβληση των ανέργων αποκτά ξεχωριστή προτεραιότητα. Στην κατεύθυνση αυτή, η πάλη του εργατικού κινήματος επιβάλλεται να απαιτήσει άμεσες και χειροπιαστές λύσεις. Ταυτόχρονα δεν μπορεί παθητικά και μοιραϊκά το κίνημα να μένει βλαστή στην αλλοθυσία των εργατοστρώτων, να ένα μετά το άλλο κλείνουν, μετατρέποντάς τα σε εμπορικές και ασוצιακές εστίες. Αυτή η κατάσταση έχει μεταμορφώσει ολοκληρωτικά τις περιοχές (Πάτρα, Λαμία, Μαντίνι, Θράση Πεδίο, Βόρεια Ελλάδα), σε κενά τοπία.

Ο αγώνας που παρσάνα αναφέρονται, μαζί με άλλα θέματα που η ίδια η ζωή θα φέρει προς αντιμετώπιση, αποτελούν για όλους εμάς τη βάση και την αφετηρία για κοινή δράση, με κεντρικούς στόχους την αλλαγή της κατάστασης του συνδικαλιστικού κινήμα, την υπεράσπιση

ση των κατακτήσεων και των δικαιωμάτων των εργατών, υπολήλων, συνταξιοδότηση, στον Ιδιωτικό και Δημόσιο Τομέα και των αλλοδαπών και την ίδια στιγμή, με την αποτελεσματική αυτή πάλη να πίσουμε τους εργαζόμενους ότι δεν είναι όλα μαύρα. Υπάρχει διεξόδος και αυτή βρίσκεται στην αλλαγή προσανατολισμού του συνδικαλιστικού κινήματος, για να αποκτηθούν ζωντανά και νέου τα συνδικάτα. Η διεξόδος αυτή περνά μέσα από την αναζωογόνηση και την ενίσχυση των ταξικών τους χαρακτηριστικών, μέσα από την ήττα και την απομύηση της γραμμής του συμβιβασμού και της συναισθητικής που υπηρέτησε οι πλειοψηφίες στη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ.

Τι συνδικάτα θέλουμε

Εργαζόμενοι στον Δημόσιο και Ιδιωτικό Τομέα.

Δε συμφωνούμε με τον τρόπο, τις μορφές, το στυλ και τους ρυθμούς με τους οποίους σήμερα λειτουργεί η πλειοψηφία των συνδικαλιστικών οργανώσεων σ' ολόκληρη τη χώρα. Λίγες, δυστυχώς είναι οι φωτεινές εξαιρέσεις που όμως δεν αναιρούν τη βασική διαπίστωση μας. Για τη σημερινή κατάσταση ένα μερίδιο ευθύνης έχουμε και εμείς, στο βαθμό που συμβιβάζομαστε μπροστά στις δυσκολίες, στο βαθμό που συμβιβάζομαστε με τη ρουτίνα.

Απευθύνουμε έκκληση, συμφωνούμε, δεσμευόμαστε και αναθέτουμε στους εαυτούς μας, σ' όλους εμάς που σήμερα είμαστε εδώ το επτακόσιο χιλιάδων:

- Να μαζικοποιήσουμε τα Σωματεία, να μιλάμε νέο αίμα με νέους σε ηλικία εργαζόμενους που θα δώσουν νέου, όρη, κοράγιο και νέο αγωνιστικό αίμα στο κίνημα. Ανάμεσα από τους νέους και τις νέες συναδέλφους θαρραλέα, τόλμηρα να αναδείξουμε τη νέα γενιά των στελεχών του Εργατικού Συνδικαλιστικού Κινήματος.

- Να ανανεώσουμε τη λειτουργία των Διοικήσεων και των Σωματείων των ιδίων, με ενίσχυση της δημοκρατίας, της ενήμερωσης, της αξιοποίησης της Γενικής Συνέλευσης, των περιόδων, της στήριξης επαφής με τους χώρους και τους κλάδους παραγωγής, των γνήσιων και ανόθευτων εκλογικών διαδικασιών.

- Να προωθήσουμε το συντονισμό, σε κλαδικό κλίμα, αλλά και τοπικό επίπεδο, να αξιοποιούμε με τη συνωρευμένη εμπειρία των επιτροπών αγώνα και των συντονιστικών.

- Να ασχοληθούμε, να παράβουμε και να ενισχύσουμε τις αξίες της Εργατικής Τάξης και της παραδοσής του κινήματος μας. Μας ενδιέφουν και μας απασχολούν και η διεκδικητική Αλληλεγγύη και η Πολιτισμός και η κοινότητα και η μάχη και η ήττα του συνδικαλιστικού κινήματος.

Οι αγρές και οι αξίες που μας ενώνουν

Η πρωτόβουλη που σήμερα παίρνει όσους και οσές, φιλολογούμε να πάρει τα νερά που λιμνάζουν στο συνδικαλιστικό κίνημα. Για το λόγο αυτό:

- Κυρίαρχη λογική μας είναι η πρόθεση της Ταξικής Αγωνιστικής Ενότητας, που θα αποτελέσει τον θεμελιώδη λόγο για να ανακουφιστούν το Συνδικάτο τους εργαζόμενους, να τους ζωντανεύουν και να ενισχύσουν τα ιδανικά τις αξίες, τις αγρές, τα οράματα και την ομορφιά του αγώνα.

Είμαστε με την Ενότητα, που ενώνει τους εργαζόμενους απέναντι σε κυβερνήσεις και εργοδότες, που απορρίπτει τις πορείες διακομιστικής γραμμής του στυλ...πενε - υπόγεια,

...δμηόσια - ιδιωτικά...πλήρως - μερικός αποσχολούμενων κ.ά.

Είμαστε με την Ενότητα που υπερασπίζει το θωρο, τις ΣΣΕ, την Κοινωνική Ασφάλιση, την εφημέρια των ανέργων και όχι με την ψευδοένωση των υποχωρήσεων και του συμβιβασμού.

Είμαστε με την Ενότητα που θέλει να εξαγάγει το συνδικαλιστικό κίνημα από τους μηχανισμούς φθοράς και διαφθοράς και απορρίπτουμε την ψευδοένωση της συνεχούς και της συνολικής.

Αυτή η Ενότητα με τα αγωνιστικά ταξικά χαρακτηριστικά μπορεί να αναστήσει κυριολεκτικά, τις μαζικές οργανώσεις της εργατικής τάξης με να καταστήσει τα συνδικάτα. Ανεξάρτητα από τις κυβερνήσεις και τα σωματεία. Ανεξάρτητα από τους μηχανισμούς εξουσίας και το δίχτυα της εργοδοσίας.

- Η κήρυξη μας παίρνει χαρακτηριστικά συμπεριφοράς, απειράσιμης, όχι μόνο με όσους μέχρι σήμερα γνώριζαν το πλαίσιο των θέσεων μας, αλλά με το σύνολο της εργατικής τάξης ανεξάρτητα από το «-η θεο πιστεύει» ο κάθε συνδικαλιστής, ο κάθε εργαζόμενος. Δεν βαζόμαστε είτε ως όρο, είτε ως προϋπόθεση να αλλάξει κάποιος ιδεολογία, να αλλάξει ταυτότητα για να συντονισούμε τη δράση μας. Η μόνη κοινή δεσμευόμαστε θα είναι οι έξι (6) αξίες που πλαίσιο των θέσεων, που σίγουρα μπορούν να εμπλουτιστούν, να βελτιωθούν, να αποκτήσουν επικαιρότητα και ζωντανά.

- Η πρωτόβουλη και οι Επιτροπές της είναι και θα μείνουν ανοιχτές, όπως από την αρχή έχουμε δεσμευτεί, επειδή στόχος δεν είναι η νομιμότητα, τα οφέλη και η προβλεψιμότητα, αλλά η ανασυρση και η κοινή δράση με στελέχη και οργανώσεις που ενώ αγνώστους, έχουν ερωτηματικά και πρόβληματισμο, εντούτοις δεν έχουν πιστέσει ότι η θέση τους είναι μαζί μας, είναι κοινά μας.

- Παραμένουμε στα εκλεγμένα όργανα των Οργανώσεων του Συνδικαλιστικού Κινήματος, με τη συμμετοχή και την παρουσία μας αποσκοπούμε το ρόλο και τις ευθύνες των συμβιβασμένων πλειοψηφιών και φερόμενες στις συνεδριάσεις των οργάνων τη φωνή, το λόγο και τις θέσεις της Κίνησης. Σε συνδυασμό με την αξιοποίηση των οργάνων προχωρούμε στην ανάδειξη Πανελλαδικής Συντονιστικής Επιτροπής, που θα έχει τον πρώτο λόγο στην ανάπτυξη της πάλης της εργατικής τάξης, στην απελευθέρωση των εργατοπαλιών από τα δεσμά της αποηγοτείας και της αποστασιοποίησης.

Στην πάλη για την αλλαγή των συσχετισμών και στην ανάπτυξη σημαντικών αγωνιστικών προτύπων που θα φέρουν την εργατική τάξη στο προκείμενο των εξελίξεων και θα ξεανανανώσουν τις καλύτερες μέρες του εργατικού κινήματος της πατρίδας μας.

- Προσέχουμε την ενότητα δράσης με όλα τα αγωνιζόμενα στρώματα του λαού, αγρότες, επαγγελματίες, βοτάνες, επιστήμονες και νέα γενιά. Εργάζομαστε σε επαφή με Συνδικάτα και συνδικαλιστές άλλων κλάδων με στόχο να αυτονομήσουμε τις προσπάθειες για την αποκόλυση των έθρονων που εξακολουθούν οι πολυεθνικές σε βάρος των εργαζόμενων σ' ολόκληρη την Ευρώπη και τον πλανήτη ολόκληρο.

Πιστεύουμε ότι ο πιο αποτελεσματικός τρόπος για την πάλη της εργατικής τάξης δεν μπορεί να εξελαντίσει στα επιμύρονα οράματα, αλλά να συνδυάζει το άμεσο, το σημερινό, με την προοπτική και την πάλη για ριζικές βαθειές αλλαγές μέχρι την καταργηση της εκμεταλλεύσεως ανθρώπου από άνθρωπο, όπως στα καταστατικά 0-100 σχεδόν των συνδικαλιστικών οργανώσεων οργανωμένων.

Είγχε γράμεις σε προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας σχετικά με την καταγγελία των Συμβάσεων που υπογράφει η Ομοσπονδία μας, όπως και το διεκδικητικό πλαίσιο που είχε καθορίσει η Δίκηση.

Είνα γεγονός ότι πήρε κορό μέχρι να βρούμε κάποια όκη με τους εργοδότες.

Η εύθυνη δεν βρίσκεται στη Δίκηση της Ομοσπονδίας, αλλά στην ασυνέπεια οραμένων εργοδωτών στις συναντήσεις που καθορίζουμε, αλλά και στην προσπάθεια μας να καταλήξουμε σε κάτι καλύτερο.

Είχε όρα να αναφέρουμε δύο από τα βασικά επιχειρήματα που πρόβαλαν οι εργοδότες προκειμένου να τεκμηριώσουν τη θέση τους για το ποσοστό αύξησης που έδωσαν και για τα άλλα βασικά αίτηματα που διεκδικούσαμε.

1. Για την υπογραφή του 7άρου - 35άρου εβδομαδιαίας εργασίας χωρίς μείωση των αποδοχών και της ασφάλισής, μας απάντησαν ότι δεν μπορούν να πάνε μπροστά από την κυβέρνηση και στην ουσία να ανατεθούν τον προσαυτό νόμο που ψηφίσει για τις εργασιακές σχέσεις. Δηλαδή, αφού η κυβέρνηση τους έδωσε τα χέρια καταργώντας στην ουσία το 7άρο - 35άρ, αφού υπομόδετες την ελαστική αποσχολήση κλπ., γιατί αυτοί να συμπεριφέρον σε κάτι διαφορετικό;

2. Σχετικά με το οικονομικό μέρος σε δύο σημεία στάθηκαν. Το πρώτο επιχειρήμα τους ήταν πως η ΓΣΕΕ έχει υπογράψει διχρονή αύξηση και το ποσοστό αύξησης είναι 2,8%, όρα δεν μπορούν να υπερβούν την Εθνική Σύμβαση.

Το δεύτερο επιχειρήμα τους ήταν πως σύμφωνα γίνεται μια προσπάθεια από την κυβέρνηση, η χώρα μας να ενταχθεί στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση και το ΕΥΡΩ. Δεν μπορούν να κάνουν και δεν θέλουν να πάνε κόρη στην στα επιλογής της κυβέρνησης. Άλλωστε η πολιτική της κυβέρνησης για συμπεριφορά των εργαζομένων υπερέχει.

Νομίζω πως επιβεβαιώσαμε στην πράξη η θέση της Ομοσπονδίας μας πως είμεις τίποτα δεν θα αποκομίσουμε από την ένταξη της χώρας μας στην ΟΝΕ και το ΕΥΡΩ, αλλά αυτοί που θα αποκομίσουν είναι το κεφάλαιο και η ολιγαρχία.

Να πως επιβεβαιώσαμε η θέση μας πως το μπλοκ κυβερνητικής - κεφαλαιού πρέπει να να σπασουμε με την ενωμένη πάλη και τον αγώνα μας.

Είνα άλλον φανερό πως η στάση των εργοδωτών ήταν ευθυγραμμισμένη με τη γενική στάση της κυβέρνησης, απέναντι στους εργαζομένους, σπέναντι στους υπαλλήλους, αλλά σπέναντι και το αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων μέσα ό αυτό τα όρια κενάτα.

Ανεξάρτητα όπ' το αν ο πληθωρισμός βρίσκεται στις 2,5 μο-

Πώς έκλεισαν οι συμβάσεις του κλάδου

νάδες, σημασία έχει ότι οι εργαζόμενοι τα προηγούμενα χρόνια έχουν χάσει πάνω από 15% στο εισόδημά τους, ο-φοί οι συμβάσεις των προηγούμενων χρόνων ήταν κάτω του πληθωρισμού. Βέβαια τον πληθωρισμό οι εργοδότες και η κυβέρνηση τον παρουσιάζουν ως θετική για να καθοριστούν οι αυξήσεις στους μισθούς και τα ημερομίσθια των εργαζομένων.

Η δική μας λογική όμως δεν ξεκινάει από το ύψος του πληθωρισμού, αλλά από τη συνθήκη των εργαζομένων και το καλύτερο, παλιότερο να α-

ποδοποιήσει ένα μέρος από τα κέρδη του κεφαλαίου, από τον δικό μας ιδρώτα, τη δική μας δουλειά. Η όποια αύξηση πετιούμεις ως κλάδος στο ημερομίσθιο μας δεν είναι τίποτα άλλο από ένα ελαχίστο μέρος από το υπερκέρδη της εργοδοσίας από τη δουλειά μας. Το ποσό αυτό γίνεται προκή κάθε φορά, όχι μόνο στο δικό μας κλάδο, αλλά γενικότερα έτσι να κάνει με το επίπεδο ανάπτυξης του κινώματος, την αγωνιστική στάση κάθε κλάδου, τη διάθεση του να παλέμει αγωνιστικά για καλύτερα μεροκάματα, καλι-

τερικές συνθήκες εργασίας κλπ. Είμεις κάνουμε ότι ως κλάδος τουλάχιστον προς το παρόν, δεν μπορούμε να πείσουμε αγωνιστικά για καλύτερη σύμβαση.

Αυτό να δύο κύρια λόγους: α) Στην Ελλάδα τα μεροκάματα στην αντιπρακτική τους πλειοψηφία είναι αρκετά πάνω από τη σύμβαση, β) στην επαρχία τα ημερομίσθια υπολείπονται αρκετά από τη σύμβαση στους υπογράφοντες. Αυτοί οι δύο λόγοι και ιδιαίτερα ο δεύτερος οδηγούν και θα οδηγήσουν τον κλάδο στην αγωνιστική διεκ-

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ

ΟΙ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ ΜΕ ΤΑ ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΑ ΟΠΩΣ ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

κή καλύτερης σύμβασης. Πετυχαίνει όπ το βάρος για καλύτερα μεροκάματα πρέπει να δοθεί σε δύο κύρια μέρη.

Το πρώτο είναι να εφαρμοσθεί η σύμβαση στην επαρχία, όπου τα μεροκάματα στις περισσότερες περιπτώσεις χαμηλότερα και δεύτερο στα μεγαλύτερα έτη και εργοστάσια όπου υπάρχουν καλύτερες προοπτικές λόγω του ότι είναι γενικευμένοι οι εργαζόμενοι και μπορούν να διεκδικήσουν ουσιαστικές αυξήσεις με την αγωνιστική συμμετοχή τόσο

των ιδίων όσο και των κατά τόπους Σωματείων.

Το ίδιο βέβαια ισχύει και για τις βιοτεχνίες και βιομηχανίες μαρμάρου - έλλου - τουρτουρέλλων - λατομείων και άλλες ειδικότητες που έχουμε στην Ομοσπονδία.

Για άλλη μια φορά θα τονίσουμε ότι όποια και να είναι η Σύμβαση αν δεν την διεκδικούμε στην πράξη, αν ανεχόμαστε να είναι τα μεροκάματα 2-3 χιλιάδες δραχ, πιο κάτω, δεν έχει κανένα πρακτικό αποτέλεσμα. Γι' αυτό να μην δειχόμαστε να αμεβάζουμε τουλάχιστον κάτι από τη Σύμβαση, να την διεκδικούμε και ο-ποια αντιμετώπιση δυσκολιών να απευθυνόμαστε στα Σωματεία και στην Ομοσπονδία. Παράκατα θα αναγράφούμε επισημαστικά στο πως εκλέχθηκε κάθε σύμβαση.

Η σύμβαση των οικοδόμων προβλέπει αύξηση 3,5%, μια τριετία ακόμα, δηλαδή γίνεται 5.

Σημειώνουμε ότι για κάθε τριετία η αύξηση είναι 5% στο βασικό ημερομίσθιο και για κάθε τριετία χρειάζονται 600 έτη, εκτός από μια που χρειάζονται 450. Πρακτικά αυτό σημαίνει ότι αυτός που έχει 2.850 έτη, δικαιούται αύξηση 25% στο βασικό ημερομίσθιο.

Είπαμε οι εργοδότες δεχτήκαν να αναστρέψουν στη σύμβαση ότι οι οικοδομοί που δουλεύουν σε έτημους με σύμβαση οραμένου χρόνου θα αμειβούνται με τη σύμβαση των οικοδόμων. Ήταν ένα πρόβλημα που αντιμετώπιζουμε σε πολλούς έτημους όπου οι οικοδομοί αμειβόνταν με την Εθνική Σύμβαση.

Τι συμβάσεις: α) Μόνιμων συνεργειών αντήρησης.

β) Εργαζομένων στην κοπή και επεξεργασία μαρμάρου.

γ) Εργαζομένων στα λατομεία πέτρων, μαρμάρου και αβριστοπέτρων.

δ) Εργαζομένων στα εργοστάσια και εργοτάξια μορφοροηφιών, μαρμαροκόπησης, γύψου και στόκου.

ε) Εργαζομένων στην κατασκευή μολύβδων πλακών, πλακών Μάλακας και πλακοποιών γενικά.

στ) Εργαζομένων στα εργοστάσια κατασκευής τοιμενοκόπων, τοιμενοκόλων, μετόπων και γύψινων διακομη-σών

αύξηση από 1.199 3,2% για το πρώτο έτημνο, 1,8% και 1,4% για το δεύτερο.

Είπαμε μιο τριετία παύρουν ακόμα:

α) Εργαζομένων στην κοπή και επεξεργασία μαρμάρου.

β) Εργαζομένων στα μόνιμα συνεργεία αντήρησης και α) εργαζομένων στην κατασκευή τοιμενοκόπων, τοιμενοκόλων, μετόπων και γύψινων διακομησών.

Εργατικά ατυχήματα στην οικοδομή

Αθήνα

• Ο ανασφάλιστος Ζωντανής Απάστατος, 38 χρόνων στις 29.3.1999, τραυματίστηκε βαριά ενώ εργαζόταν στο εργοτάξιο του ΜΕΤΡΟ στην Πλ. Οικονομίας. Ο άτυχος εντάχθηκε ερωτευμένος μαζί με δύο συνάδελφούς του να μείνουν μπειν, όταν κατάβηκε πρώτος στο ορόσηφο, χρησιμοποιώντας μια αλουμινένια σκάλα η οποία σκονομίστηκε σε ζύλινη βάση. Ενώ κατέβηκε τη σκάλα, γλιστρήσε, έχασε την ισορροπία του και έπεσε στην έβλητη βάση σε βάθος 6 μ., με αποτέλεσμα

τρεις από τις μετεπείργες να σπαστούν στο σώμα του.

Θεσσαλονίκη

• Ο Βοντολάκης Βασίλης, στις 17.3.1999, τραυματίστηκε βαριά, όταν καθώς ξεκλούατο, έπεσε στο φωταγωγό της οικοδομής ενός δούλεως, στην Καλαμαριά.

Κος

• Ο ανασφάλιστος Πρίστις Βανδέλ, 23 χρόνων, Μανουήλης Βανδής, 47 χρόνων και Πα-

παβαφουλίου Γεώργιος, 28 χρόνων, στις 18.3.1999 εργαζόμενοι σε ανενεργό πε-τεκλούσιο οικοδομικές εργασίες στο Ζενοδόχιο «Ηλεκτρικές». Ο Πρίστις Βανδέλ βρισκόταν σε ύψους βάθος 3 μ. και εργαζόταν στον υπογράμμιση τα τοίχια, αφού δεν υπήρχε μέτρο αντιπτώσης, και καταπέλασε από γύψωμα με αποτέλεσμα να πέσει από ασφάλεια. Ο δύο άλλος εργάτες, στην προσπάθειά τους να σώσουν τον συνάδελφό τους, τραυματίστηκαν βαριά, ο μien πρώτος με πολλαπλά κατάγματα, ο δε δεύτερος με κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις.